Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXIII, SERIA II, Nr. 8 827

6 PAGINI

30 BANI

SÎMBĂTĂ 8 OCTOMBRIE 1977

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe ambasadorul Franței

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, vineri, 7 octombrie, pe ambasadorul Franței, Raoul Delaye, în vizită de rămas bun, la încheierea misiunii sale în țara noastră.

Cu ocazia primirii, între președintele Nicolae Ceaușescu și ambasadorul Franței a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

Pretutindeni, eforturi susținute pentru ca întreaga recoltă a acestui an să ajungă cît mai repede în hambare

Îmbunătățirea vremii în toate zonele țării creează condiții prielnice pentru accelerarea ritmului de muncă pe ogoare. De aceea, se cere din partea tuturor unităților agricole de stat și cooperatiste să-și organizeze cît mai bine munca, astfel ca în cel mai scurt timp întreaga recoltă să fie pusă la adăpost.

(Continuare în pag. a II-a)

În drum spre piețe, strugurii de la I.A.S. Urziceni trec și prin mîinile elevelor de la Liceul de matematică-fizică din localitate.

Foto: O. PLECAN

MÎINE – ZIUA PETROLISTULUI

Oamenii aurului negru

„În 1958 — își amintește Radu Alecu, muncitor specialist, secretar al comitetului de partid al schelei de extracție — eram aici cînd a fost forată prima sondă de țiței. Aveam 17 ani, iar începutul de drum în viață a coincis cu începutul de drum în profesia de petrolist. Nu numai pentru mine, desigur, ci și pentru alți douăzeci de băieți la fel de tineri, veniți de la țară să deschidă un nou bazin petrolifer".

Așa s-a născut schela de extracție Videle. Drumuri desfundate, tranșee de adăpost pentru noroaiele toamnelor, oameni noi, începători, muncă, foarte multă muncă, dorința de a face din zona Videlor o înfloritoare zonă economică.

„Eram la început — îmi spune și maistrul petrolist Mihai Pleșa — n-aveam de nici unele. Căram conducta și tijele cu spinarea cale de kilometri. O mașină de intervenție care bătea drumurile Teleormanului. Iarna, pe un frig de ți se făceau hainele ca tabla zincată, eliminam avariile, puneam în funcțiune noi sonde. Munceam să ne încălzim, munceam să punem la punct noi secții de extracție. Pe nimeni nu l-am auzit să se plîngă de ceva. Ne frecam degetele înțepenite de frig și-i dădeam drumul înainte. 10—12 ore pe zi. E și asta o meserie, să fii pionierul petroliștilor de mai tîrziu".

Care, mai tîrziu s-a întîmplat la cîțiva ani după aceea. Peste 2 000 de petroliști în Teleorman. Noi metode, mai eficiente, mai economicoase de extracție și tratare, brigăzi de intervenție puse la punct, dotate cu utilaje de înalt randament, un sistem de transport modernizat pînă la cea mai îndepărtată sondă din acest perimetru uriaș care se întinde acum din marginea Bucureștiului pînă în Nenciulești, în partea dinspre Olt a Teleormanului.

„O asemenea întindere, vă dați seama, spune maistrul Ion Manole, șeful atelierului 3 producție, presupune o mare mobilitate a oamenilor și utilajelor. Cînd scrie pe un autotroliu „bun pentru intervenții", apoi mașina asta trebuie să fie lună. Motive de genul: nu avem piese de schimb, sau lipsește șoferul, nu există. N-ai piese, le faci. Nu-ți vine nu știu care întreprindere din Brașov sau Ploiești să ți le facă pe moment. Ești în cîmp, ai un strung într-o baracă, ai un băiat cu profesionala abia terminată, te descurci".

„În petrol n-ai voie să aștepți — îmi mai spunea și sondorul șef Matei Stan. Țițeiul urcă, dă peste tine dacă toate sistemele de extracție-preluare și transport nu-ți merg ceas. Iar dacă se întîmplă ceva, o forfecare a tijei, o corodare a tubului, în cel mult o oră trebuie să fii acolo, la gura puțului. Nu mai contează starea vremii, nu mai contează onomastica din familie. De cîte ori nu mi-am făcut revelionul la sonda 834 sau 956? În pufoaică și cizme de cauciuc pe un IC-5, cu mîinile înghețate pe manete. Dacă, după ce reparam avaria, nu mai apărea nici un alt necaz, ciocneam și eu o cupă de șampanie, în haine de oraș, în prima seară din anul nou. Dar ce să vă mai spun? Asta ne e meseria: cînd o faci parcă, parcă te-ai apuca de alta, dar dacă ai lăsa-o n-ai mai fi om".

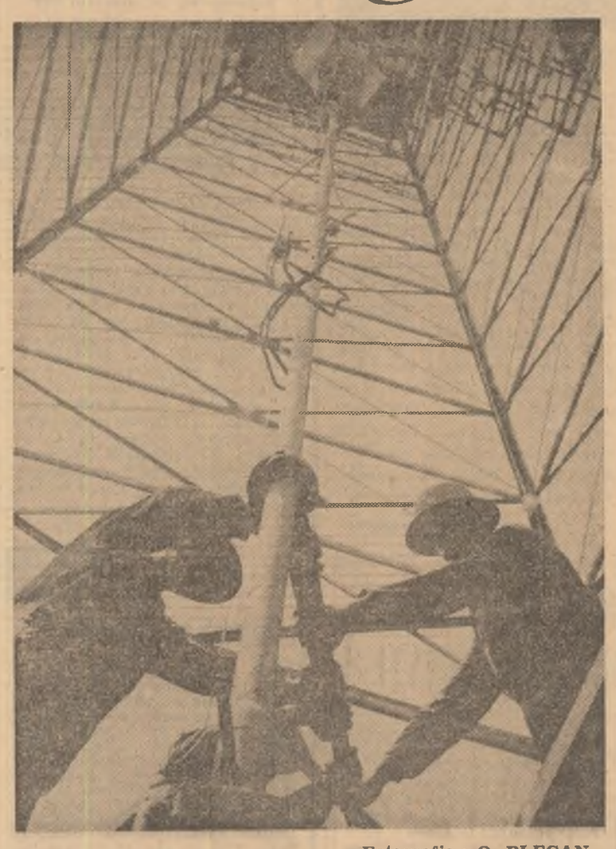

Fotografia: O. PLECAN

Astfel s-a născut și a devenit Videle cea mai mare schelă de extracție din țară. Locul tehnologiilor avansate, locul de unde pleacă, spre alte schele, mai noi, petroliști de înaltă calificare. La Oprișenești Brăila, în zonele Banat și Oltenia sînt deja zeci de teleormăneni, țărani din tată în fiu, petroliști la prima generație. Cu cîțiva ani în urmă la Videle a fost experimentată metoda de exploatare prin injecții de apă. Apa din zăcămînt era pompată din nou în subsol și ridica țițeiul la suprafață. Metoda a fost generalizată și perfecționată între timp.

Acesta este doar un aspect al modernizării tehnologiilor de lucru pentru creșterea continuă a productivității muncii, pentru ridicarea eficienței economice. Dar, petroliștii nu s-au oprit aici. De mai bine de un an de zile experimentează o nouă metodă de extracție, capabilă să sporească randamentul de lucru cu alte cîteva zeci de procente.

„Cunoaștem cu toții sarcinile mari care stau în fața petroliștilor, afirma inginerul Mircea Alexandrescu, directorul schelei, dar singura posibilitate de a ne achita de aceste sarcini constă în perfecționarea tehnologiilor de lucru, creșterea randamentelor de extracție, ex-

PAVEL PERFIL

(Continuare în pag. a II-a)

Din cronica întrecerii socialiste

250 produse noi și peste 1 300 tone metal economisit

Unitățile industriei constructoare de mașini și electrotehnice din județul Timiș au înscris în acest an în nomenclatorul lor de producție, peste 250 de produse noi sau reproiectate, cu performanțe constructive și funcționale ridicate și un consum redus de materii prime. Astfel, în seria utilajelor tehnologice, realizate de Întreprinderea mecanică Timișoara, se numără o serie întreagă de poduri rulante electrice tipizate, destinate mecanizării lucrărilor de transporturi uzinale în hale industriale, iar la întreprinderea „Electrotimiș", mai multe tipuri de mașini de prelucrat prin eroziune, mașini de bobinat și alte utilaje complexe pentru industria electrotehnică. În același timp, la Întreprinderea de utilaje pentru șantiere de construcții „6 Martie" Timișoara, au fost modernizate o serie de schele autoridicătoare și macarale universale ușoare, iar la Întreprinderea „Electromotor" s-au realizat motoare electrice cu o greutate mai redusă pe aceeași unitate energetică. De asemenea, în aceste întreprinderi au fost puse în aplicare noi și eficiente tehnologii și au intrat în funcțiune numeroase mașini și utilaje, realizate prin autodotare, care au contribuit la folosirea cu randament mărit a capacităților industriale și la creșterea productivității muncii. În acest fel, în industria construcțiilor de mașini din județ, s-a realizat, de la începutul anului și pînă acum, o producție suplimentară în valoare de peste 121 milioane lei, iar la consumurile specifice s-a înregistrat o economie de peste 1 300 tone metal.

EXPERIENȚA ÎNAINTATĂ — RESURSĂ NELIMITATĂ DE SPORIRE A EFICIENȚEI ECONOMICE

INIȚIATIVELE MUNCITOREȘTI expresie a spiritului comunist în acțiune

Exigențe prin care prestigiosul colectiv al Uzinei „23 August" din Capitală adaugă un plus de eficiență în bilanțul activității sale

(În pag. III)

Destin tînăr

Eu m-am născut în rodnicia toamnei
Cînd se-mplinea un nou destin de pîine
Și-am alergat spre zările aprinse
Către culoarea zilelor de mîine.

Eu m-am născut pe un covor de vise.
Și-un dor de nou mi s-a zbătut în pleoape
Cu primii zori ai dimineții mele
Ce m-au adus de țară mai aproape.

Eu m-am născut din rădăcină veche,
Din taina ce se-ascunde în țărînă,
Am rupt din sîngele ce stă de veghe
În floare și pe zarea de lumină.

Eu m-am născut pe ramul drept al vieții
Împovărat de albul pur al florii,
Pe gura zării-am sărutat lumina
Și am gustat din fructul dulce-al țării.

MIHAELA LUMINIȚA IONESCU
elevă, Alexandria

Festivalul național „Cîntarea României"

PERMANENȚA UNEI STAGIUNI ARTISTICE GENEROASE

- Fertilul timp de muncă și de creație
- Pasiunea pentru propria desăvîrșire morală și spirituală
- Continuitate și inovație, reperele fundamentale ale formațiilor artistice

În pagina a IV-a

DEPUTATUL TÎNĂR – UN OM LA DATORIE

În mijlocul cetățenilor, împreună cu ei

Pe Maria Burcă am avut prilejul să o cunosc în diverse împrejurări. La locul de muncă, mai exact în organizațiile U.T.C. unde, alături de tineri, participa, ori își împărtășea experiența la inițierea de acțiuni profesionale și cultural-distractive. De fiecare dată, văzînd-o și ascultînd-o, ceva aparte ți se impune în memorie.

Omul acesta refuză cu multă luciditate complicațiile verbale, izbutind de fiecare dată să-și impună convingerile prin argumente simple, solid consolidate. Apoi cînd, alături de cetățenii din circumscripția nr. 23 a municipiului Timișoara, am ales-o deputată, calitățile pe care i le remarcasem ca activistă a organizației de tineret au primit o nouă confirmare.

După-amiezile și duminica, mai ales, ne vedeam mai des în cartierul pe care-l reprezenta în consiliul popular. De cele mai multe ori era însoțită de președintele comitetului de cetățeni, muncitorul Ioan Popa. Emoțiile primelor sale întîlniri cu oamenii în noua calitate de deputată au fost înlocuite, treptat, de priceperea gospodarului, de tenacitatea omului care știe cu exactitate nu numai ce are de făcut, ci și cu ce metode să acționeze. Și din acest motiv nu accepta nici un fel de observație, nu concepea că poate fi criticat, ajungînd, într-un anumit moment, să fie privit de cei din jur ca un element recalcitrant. Dar o astfel de etichetare nu a fost un prilej pentru colectiv de a-l evita, ci dimpotrivă, un punct de plecare pentru a-și manifesta exigența, atitudinea critică. Nu l-au menajat nici în discuțiile erau multe de făcut în circumscripția noastră.

În numai doi ani de zile, prin darea în folosință a noi blocuri de locuințe, populația a crescut cu peste 3 000 de oameni. Cu ani în urmă, aceleași locuri, deși nu prea depărtate de centrul orașului, erau considerate, totuși, la periferie. Eforturile constructorilor și ale edililor de a pune totul la punct trebuiau susținute și de oameni. Maria Burcă i-a convins că trebuie să intervină, că stă în puterile lor să facă astfel ca totul să fie mai frumos. De la sesiunile consiliului popular venea direct în mijlocul lor ascultîndu-le doleanțele și propunerile, dar solicitîndu-le și sprijinul. Consultă-

ION DANCEA

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR DE LA 20 NOIEMBRIE

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

MULȚUMIREA DE SINE sau condiția minimului efort

Prof. univ. dr. Mihai Golu

Mi s-a întîmplat ca, aflîndu-mă împreună cu studenții în practică, să stăm mai pe îndelete de vorbă cu un tînăr muncitor, fruntaș în producție, despre propriile sale recorduri, despre munca tovarășilor săi de echipă, de secție, de uzină, mă rog, despre teme pe care, gîndcam noi, omul le stăpînea ca nimeni altul și, de fapt, i-ar fi plăcut să discutăm.

Așa și era... Vorbea aprins, cu pasiune, argumenta, aproba, mai și contrazicea, ce mai !, îl captivasem. Deodată, cineva l-a întrebat:

— De fapt, nu-i așa că sînteți mulțumit cu rezultatele pe care le aveți? Acum puteți fi liniștit, sînteți fruntaș, ce vă mai pasă.

La care, omul nostru s-a uitat la cel care îi pusese întrebarea de parcă atunci l-ar fi văzut întîia oară și a izbucnit furios:

— Ei, nu zău! Mulțumit, eu? Mulțumit? Drept ce mă credeți? Cine sînt eu să fiu așa de mulțumit cum mă crezi dumneata? Eu, a încheiat el răspicat, am timp de muncă, nu timp de mulțumire.

M-a urmărit multă vreme întîmplarea asta. Așadar, mi-am zis, cel ce muncește cu adevărat nu are timp (sau, poate, nu vrea să aibă timp) și pentru automulțumire.

La prima vedere unora nu le vine să fie de părerea muncitorului nostru. „Cum adică, sînt unii chiar gata să te întrebe formalizîndu-se, nu are omul voie să fie mulțumit de munca lui? Cu ce drept, cine îi poate cere să nu o facă?"

Dar întrebarea este declamativ patetică și superficială, pentru că nu mulțumirea, (satisfacția personală sau colectivă) este pusă aici în discuție, ci o anumită deformare, cum nu se poate mai străină spiritului viu, creator al timpului politic și social pe care îl trăim.

Știm cu toții, ne este foarte clar — mai ales în ultimul deceniu — am obținut, în toate domeniile, rezultate impresionante, de care sîntem, pe drept cuvînt, demni de invidiat. Ele ne bucură și ne mulțumesc și putem spune că avem de ce și cu ce să ne mulțumim.

Întrebarea este, însă, alta — toate aceste uriașe realizări care încorporează nu mai puțin uriașele eforturi creatoare ale întregului nostru popor, sînt ele suficiente pentru a atinge și împlini țelul minunat pe care ni l-am propus? Și, oare, retrospectiva efortului nostru colectiv este o linie ascendentă perfectă, oare, derulînd-o azi, nu putem înțelege că se putea să reușim ceea ce am reușit și mai bine, evitînd, prin efort sistematic, prin mai buna organizare, prin disciplină și rigoare, lipsurile greșelile, neajunsurile de care ne-am lovit?

Marx spunea undeva că adevărul nu include numai rezultatul cercetării, ci și calea care duce spre ea. Aceasta înseamnă, deci, că dacă vom compara, lucid, critic, scopul inițial cu rezultatul final, vom descoperi că întotdeauna este loc pentru mai bine. Și acesta este esențialul.

De altfel, este frapant în arhitectura riguroasă, demonstrativă a cuvîntărilor și expunerilor

(Continuare în pag. a II-a)

SPIRITUL CRITIC ȘI AUTOCRITIC o dimensiune de prim ordin a profilului moral-politic al tînărului comunist

Implicat în orice acțiune de promovare a noului — spiritul critic și autocritic — înțeles înainte de toate ca un stimulent de bază al progresului moral, își dovedește valențele mobilizatoare în acțiunile noastre de fiecare zi, în răspunderea cu care muncim, trăim și gîndim. Spiritul critic și autocritic, așezat la temelia autoperfecționării noastre, a dorinței de a cunoaște și de a face mai mult, mai bine, mai frumos în munca și în viața de fiecare zi, devine o echivalență între deziderat și faptă, un raport ai cărui termeni se determină reciproc și ne determină, nu în ultimă instanță, să privim în profunzime, lucid, cu responsabilitate, întregul nostru mod de a fi. Ne propunem să urmărim și să ilustrăm această idee cu exemplul concret al tinerilor dintr-o mare unitate economică tîrgovișteană:

DRUMUL UZINEI FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU DRUMUL UNEI CONȘTIINȚE

La Întreprinderea „SARO" din Tîrgoviște, în ciuda celor numai cîțiva ani care au trecut de la înființarea ei, încep să se reliefeze cu putere reperele unei tradiții: tradiția de a răspunde oricînd cu fapta, cu calitatea muncii și a pregătirii fiecăruia, prestigiului unei emblème care s-a impus, mai întîi, în conștiința localnicilor, iar mai apoi, ca recunoaștere și apreciere a prooduselor sale, pe multe meridiane ale lumii. Nici unui tînăr de aici nu-i este indiferent faptul de a fi mereu la zi cu noutățile tehnice din domeniul său de activitate.

— Am reușit să creăm în colectivul nostru un spirit de competiție care nu poate lăsa loc la automulțumire, îmi spunea Victor Nițescu, secretarul comitetului U.T.C. din întreprindere. Dacă cineva rămîne uneori în urmă nu este nevoie să i se atragă neapărat atenția, întîmplător sau într-un cadru organizat. Cea mai bună critică este, într-un astfel de caz, ritmul rapid în care progresează colectivul, iar cine are ochi să vadă acest lucru, nu poate rămîne deloc indiferent față de calitatea pregătirii sale. Organizația U.T.C. din întreprinderea noastră și-a propus deci, mai întîi de toate, să trezească în cazul fiecărui nou angajat, dorința puternică de autoperfecționare, ceea ce este în egală măsură și o răspundere față de colectiv. La începuturile uzinei, este adevărat, a fost mai greu, dar oare o comparație cu ceea ce este astăzi uzina și spiritul oamenilor ei tineri nu este cea mai în măsură să ateste valabilitatea modului în care s-a procedat?

Am lăsat, pe moment, întrebarea fără răspuns, căutînd oameni și fapte care să facă acest lucru, în locul cuvintelor.

Ion Necșoiu este frezor în secția sculărie și s-a afirmat ca unul dintre cei mai buni muncitori. Despre el, inginerul Valentin Negritu îmi spunea că poate reprezenta la modul cel mai concret imaginea „meseriașului desăvîrșit". Dealtfel, a ocupat de mai multe ori locuri fruntașe la fazele județene și chiar la cele pe țară ale concursurilor profesionale. A venit în întreprindere conștient că este foarte bine pregătit din punct de vedere profesional și particulare, nici în adunările generale, dar mai ales l-au determinat, prin faptele lor, prin modul de a gîndi și a se comporta, să-și aprecieze singur întreaga atitudine. Astăzi, Ion Necșoiu este el însuși un exemplu de intransigență față de tot ceea ce ar putea dăuna climatului de atentă preocupare pentru om, așa cum l-a obișnuit colectivul din care face parte. Calitățile lui profesionale nu mai sînt un motiv de a se izola de cei din preajma sa; mai mult decît atît, nu le mai vede împlinite doar în piesele pe care le prelucrează ci și, sau mai bine zis mai ales, le regăsește în tinerii muncitori pe care îi ajută să se califice și îi educă în egală măsură. Mircea Folciu, Vasile Savu, Dumitru Iordache, Mirela Alexandrescu, Vasile Drăguțoiu, sînt numai cîțiva dintre aceia care i-au simțit competența dar și lipsa de îngăduință față de orice abatere de la principiile și normele impuse de colectiv.

DE CE A TĂCUT ȘEFUL DE ECHIPĂ

Combinatul de oțeluri speciale se află în imediata vecinătate a întreprinderii „SARO". O vecinătate care a devenit cu timpul și un bun prilej pentru oamenii celor două uzine de a-și însuși unul de la celălalt experiențele înaintate, de a se consulta și a se sprijini reciproc. Regăsesc aici același mod de a ajuta, de a îndrepta.

Secretarul organizației U.T.C. de la Laminorul de profile mijlocii și ușoare din combinat, A. Frincu, își amintește și acum o întîmplare care a transformat modul de a gîndi al unui tînăr din echipa sa. În timpul schimbului III, într-o noapte ploioasă, s-a produs o defecțiune la aparatele de înregistrare a presiunii aerului de la un cuptor, defecțiune care se cerea remediată cît mai repede cu putință. Sarcinile erau foarte bine precizate pe membrii echipei, fiecare fiind indispensabil la

CORNELIU OSTAHIE

(Continuare în pag. a II-a)

CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

Întreaga recoltă a acestui an — cît mai repede în hambare

(Urmare din pag. I)

Problema numărul unu o reprezintă **terminarea recoltării florii-soarelui** în județele Arad, Bihor, Botoșani, Bacău, Iași și Timiș, unde se mai află circa 15 000 ha din cultura arătată. Avînd în vedere că orice întîrziere înseamnă pierdere de recoltă, unitățile agricole din județele menționate, trebuie să folosească la întreaga capacitate utilajele din dotare, mai ales combinele, cărora trebuie să li se adapteze echipamente speciale. Acolo unde culesul se face manual, este necesar ca în aceeași zi să se facă și treieratul capitulelor. Tot la loc de frunte pe agenda lucrătorilor de pe ogoare continuă să se afle **stringerea sfeclei de zahăr.** Pentru această cultură important este ca graficele întocmite între unitățile producătoare și fabricile de zahăr să fie respectate cu stricteță. Recolta culeasă să ajungă fără întîrziere, fie la centrele de recepție, fie direct la fabricile de prelucrare. În același timp, unitățile agricole producătoare au datoria să strîngă și să însilozeze coletele și frunzele de sfeclă, care constituie un furaj prețios pentru animale.

Legumele și cartofii — produse agricole sensibile la intemperii — trebuie recoltate neîntîrziat. Mai cu seamă în grădinile afectate de brumă se impune culesul imediat și valorificarea integrală a produselor la fabricile de conserve. În județele mari producătoare de cartofi, cum sînt Brașov, Suceava, Covasna, Harghita, în următoarele zile trebuie să se încheie recoltarea. Avînd în vedere că în aceste județe ca și în altele unde mai sînt cartofi nerecoltați, există pericolul apariției înghețului, este necesar ca producția strînsă care nu poate fi depozitată în aceeași zi să fie acoperită, ferită de intemperii. O mobilizare mai mare de forțe trebuie să existe în **livezi,** unde producția bună de fructe trebuie să ajungă în silozuri pînă la mijlocul lunii în care ne aflăm. Evident, o grijă deosebită trebuie acordată **strugurilor.** Tot ca o prioritate, se înscrie și intensificarea recoltării **soiei.** Unitățile producătoare din județele Ialomița, Ilfov, Brăila, Dolj, Constanța fiind obligate să transporte neîntîrziat recolta culeasă la fabricile de ulei.

Cultura care ocupă cea mai întinsă suprafață în structura plantelor cerealiere este **porumbul.** Pînă acum, recolta a fost strînsă de pe aproape 30 la sută din totalul suprafețelor, o cifră ce arată că volumul de lucrări este încă destul de mare. Pentru urgentarea culesului, pe lîngă forțele umane se impune folosirea combinelor special echipate în acest scop.

Avînd în vedere că mai sînt de arat suprafețe întinse ce trebuie semănate cu grîu, se impune intensificarea acestei lucrări, ca și pregătirea patului germinativ, astfel ca **semănatul** să poată fi încheiat pînă la data de 20 octombrie a.c.

Iată, așadar, o mare și diversificată gamă de lucrări la zi, care necesită o concentrare de forțe pe măsură, dirijarea lor judicioasă, conform programelor de muncă întocmite. Desigur, nu în ultimul rînd se așteaptă o contribuție la fel de importantă din partea tinerilor. Fiecare zi de muncă trebuie să devină o zi de activitate intensă, eficientă, o adevărată perioadă de muncă record.

OVIDIU MARIAN

Pentru ca bilanțul să fie cît mai bogat:

NICI UN BOB RISIPIT, NICI O ÎNTÎRZIERE LA CULESUL ROADELOR

La Timburești, sfîrșitul de toamnă este parcă o prelungire a timpului frumos din lunile verii. Timp deosebit de prielnic pentru urgentarea campaniei de recoltare, pentru însămînțările de toamnă și în general pentru toate lucrările specifice de sezon. Încercăm, acum, în preajma încheierii campaniei, un prim bilanț al muncii. Împreună cu președintele C.A.P.-ului și contabilul șef, trecem în revistă deci, rezultatele. La ferma de struguri s-au recoltat cu 10 tone peste cantitatea planificată, realizîndu-se cu aproape 4 000 kg mai mult la hectar față de 1976. „Imediat după cules — ne spune ing. Georgeta Stingă, șefa fermei — am trecut la fertilizarea întregii suprafețe cu sulfat de amoniu și superfosfat. În via tînără, printre rînduri, așa cum s-a stabilit, am însămînțat cele 35 ha cu secară pentru protecția solului nisipos. Întreaga cantitate de struguri a fost livrată secției vinalcool.

O recoltă bună se estimează și la cultura orezului. Pînă în prezent s-a recoltat orezul de pe o suprafață de 35 din cele 140 ha cultivate, obținîndu-se în medie 2 000 kg la hectar, și pe restul parcelelor cultura se prezintă în condiții bune, existînd certitudinea creșterii mediei la hectar. Dacă adăugăm tuturor acestor cifre și faptul că la grîu s-au obținut 3 500 kg producție medie la ha, ajungem la concluzia că, în comparație cu 1976, rezultatele sînt net superioare, înregistrîndu-se saltul valoric așteptat.

Din păcate, raidul-anchetă întreprins în urmă cu două zile ne-a relevat și unele aspecte negative. În ciuda măsurilor luate pentru obținerea unui ritm corespunzător la recoltat, timpul prielnic nu este folosit din plin. Este clar că aceste zile bune de lucru trebuie să fie folosite din plin, campania de recoltare a orezului și porumbului — cele două priorități din această perioadă — necesitînd o activitate susținută pe tot parcursul zilei, din zori și pînă la asfințit. Deși întreaga forță de muncă a fost concentrată pentru culesul porumbului, recoltarea începe tîrziu, cu mult după răsăritul soarelui. Joi, 6 octombrie a.c., se făcuse ora 10 și cea mai mare parte a cooperatorilor nu ajunseseră încă în cîmp. Mai mult, în punctul „Bolozan" treaba era făcută de mîntuială, unele cooperatoare lăsînd în urma lor mulți știuleți neculeși. Întîlnim aici, la lucru, și trei echipe de la ferma de vie conduse de Elena Iancu, Ion Bălțărețu și Virgil Nedelea. Cu toate acestea ritmul este încă nesatisfăcător. Pînă în prezent porumbul a fost cules doar de pe 42 din cele 289 ha. Împreună cu secretarul comitetului comunal de partid, stabilim la fața locului noi măsuri de intensificare a recoltării.

Una din lucrările prioritare ale acestei perioade — recoltatul orezului la C.A.P. Timburești, județul Dolj

C.A.P. Timburești — stația pilot a „Scînteii tineretului"

Aceleași constatări și la orezărie. Este trecut de ora zece și nu mai puțin de 11 combine „Gloria" stau pe marginea orezăriei. Mecanizatorii „explică": **nu se poate intra la treierat deoarece solul este umed și se împotmoleso combinele.** Odată cu sosirea noastră și a inginerului Ilie Albu, directorul S.M.A. Bratovoiești, sînt depistate imediat numeroase parcele uscate unde se poate treiera. Într-o jumătate de oră, mecanizatorii Gheorghe Gae, Constantin Rotaru, Ion Bădosu, Ion Mircescu și Marin N. Stancu sînt în plină activitate. Mai sînt de treierat 110 ha. Cu 10 combine Gloria, cît promite directorul S.M.A.-ului că va concentra în această săptămînă și săptămîna viitoare la Timburești, se poate asigura un ritm zilnic de 16 ha, în așa fel ca în cel mult 8 zile întreaga recoltă de orez să fie la adăpost. Cu condiția ca treieratul să înceapă dis de dimineață și să se încheie odată cu lăsarea serii. Mai ales că, așa cum se stabilește, începînd de astăzi va fi adus și un atelier mobil pentru efectuarea, pe loc, a reparațiilor necesare la cele 10 combine.

Așadar, la Timburești mai sînt multe de făcut în această campanie de recoltare. Ritmul trebuie intensificat, vremea frumoasă fiind deosebit de favorabilă. În același timp o atenție deosebită se impune a fi acordată însămînțărilor de toamnă. Deocamdată pe cele 42 ha de pe care a fost cules pourmbul s-a făcut o discuire pentru distrugerea resturilor vegetale. În cel mult două zile terenul trebuie să fie pregătit pentru însămînțarea grîului. Cele 250 ha care vor fi, de asemenea, însămînțate cu grîu au fost arate. Iată deci că prioritățile la ordinea zilei rămîn recoltatul porumbului și orezului. Într-o viitoare corespondență de la Timburești cînd vom anunța încheierea campaniei de recoltare vom prezenta și un bilant mai cuprinzător al rezultatelor dobîndite.

DAN VASILESCU

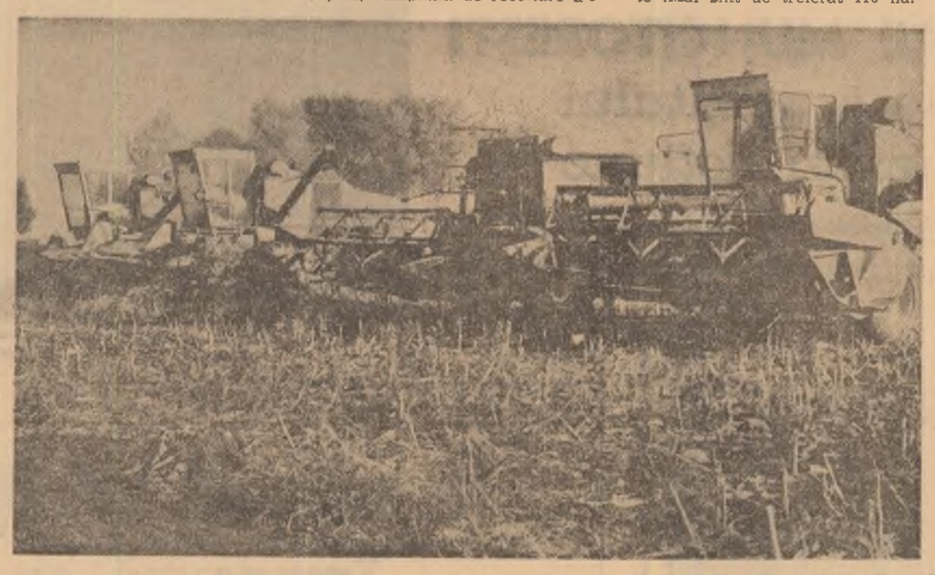

CÎND ÎNCEPE ZIUA DE MUNCĂ PENTRU COOPERATORII DIN AFUMAȚI ?

Adresăm această întrebare conducerii unității agricole cooperatiste din Afumați, județul Ilfov. Motivul ? În plină zi, aproape de ora nouă, patru combine Gloria erau trase la capătul tarlalei, așteptînd mecanizatorii. Lîngă ele paznicul de cîmp împreună cu șoferul Ștefan Stanciu care venise să transporte primele cantități recoltate. Numai că spre surprinderea acestuia și a noastră nimeni nu era prezent. La ferma numărul 8, a I.A.S. Afumați, vecină cu ferma C.A.P.-ului, lucrurile stăteau ceva mai bine. La sosirea noastră, singura semănătoare existentă pe cîmp abia intrase în brazdă. Ce-i drept, în fața semănătorii, trei tractoare pregăteau terenul. În schimb, la culesul porumbului din cinci combine Gloria în lanuri se deplasase doar una. Inginerul Stere Biți ne spunea că la suprafața cultivată cu porumb, pentru recoltare ajunge o singură combină. Nu știm pe ce calcule s-a bazat acesta, în orice caz pe cîmp au mai rămas de recoltat peste 250 de hectare. Mai mult, în curtea fermei, deși era trecut de ora nouă, în jurul combinelor, autocamioanelor stăteau încă mulți oameni, deși pentru stringerea și depozitarea grabnică a recoltei, la acea oră, locul lor af fi trebuit să fie pe cîmp.

O. MARIAN
Foto : O. PLECAN

În mijlocul cetățenilor, împreună cu ei

(Urmare din pag. I)

rile reciproce se transformau, de fiecare dată, în fapte.

Astfel și-a cîștigat ea încrederea noastră. Rețeaua de canalizare s-a extins pe străzile Vilcea, Carpați, Satul nou, în total pe 665 m.l. Apa potabilă a intrat și în casele de pe străzile Bradul, Bucegi și Piața Bihor. Alte străzi, ca Diana sau Gladiolelor au fost asfaltate. În prezent este în curs de modernizare și strada „1 Decembrie" împreună cu linia de tramvai nr. 6, precum și carosabilul care, de data aceasta, urmează să fie asfaltat. De anul trecut cetățenii nu mai sînt nevoiți să-și facă aprovizionarea din alte părți ale orașului. La parterul blocului de pe aceeași stradă, „1 Decembrie", s-a deschis o alimentară cu o autoservire, un magazin pentru legume și fructe și o nouă unitate poștală. În spatele aceluiași bloc a fost înființată o nouă și elegantă grădiniță de copii în cadrul căreia funcționează și o creșă.

Ceea ce în urmă cu doi ani era un mic cartier în devenire, fără prea multe facilități proprii vieții urbane, azi dispune de toate cele necesare. Pentru a-și merita pe deplin aprecierile, duminică de duminică, mai ales primăvara, oamenii și deputata lor au completat, prin muncă patriotică, ceea ce numai ei puteau face. Zonele verzi s-au amenajat pe 19 ha; 350 arbori și arbuști au fost plantați numai în această primăvară. S-au construit 6 700 m.p. trotuare. În total, valoarea lucrărilor efectuate astfel în 1976 s-a ridicat la peste două milioane lei.

Și dacă acest rezultat a făcut ca circumscripția 23, Timișoara, să ocupe locul doi pe municipiu la muncă patriotică, toți cetățenii știu că un merit aparte îi revine tinerei lor deputate, Maria Burcă.

Sesiune științifică la Baia Mare

„DIRECȚII, TENDINȚE ȘI FACTORI AI PROCESULUI DE OMOGENIZARE SOCIALĂ A TINERETULUI"

La Baia Mare s-au încheiat vineri lucrările sesiunii de referate cu tema „Direcții, tendințe și factori ai procesului de omogenizare socială a tineretului". Desfășurată sub auspiciile Centrului de cercetări pentru problemele tineretului de pe lîngă C.C. al U.T.C., în colaborare cu Comitetul județean Maramureș al U.T.C., manifestarea a reunit sociologi, cercetători științifici și cadre universitare din București și Cluj-Napoca, activiști ai organizațiilor U.T.C. și membri ai filialelor Centrului de cercetări pentru problemele tineretului din mai multe județe ale țării. Pe parcursul a două zile au fost abordate principalele aspecte privind educarea tineretului în spiritul respectului și dragostei față de muncă, aportul pe care acesta este chemat să-l aducă la înfăptuirea marilor sarcini ale actualului cincinal, precum și alte laturi pe care le incumbă procesul de omogenizare socială a tineretului patriei noastre. Cu acest prilej s-au făcut vizite de documentare în județ, precum și întîlniri ale participanților cu tineri din întreprinderile băimărene.

(Agerpres)

tv

SIMBATA, 8 OCTOMBRIE 1977
PROGRAMUL I

12,00 Telex. 12,05 Melodii populare. 12,30 Odiseea. Episodul 8. 13,30 Concert de prînz susținut de Orchestra de studio a Conservatorului „Ciprian Porumbescu". 14,05 Anchetă socială : „Drum lung, drum scurt". 14,40 Întîlnire cu opereta românească și interpreții ei. 15,10 Orgi de porumb în Bărăgan. Poem TV. 15,30 Clubul tineretului. 16,25 Antologia filmului pentru copii și tineret : Stan și Bran. 17,25 Săptămîna politică internă și internațională. 17,40 Fotbal : România — Polonia. Transmisiune directă de la stadionul „23 August" din Capitală. În pauză : 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 19,50 Alegerile pentru consiliile populare. Unitate, voință, hotărîre fermă pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XI-lea, a Programului partidului. „Inițiativă, participare". 20,10 Teleenciclopedia. 20,50 Film serial : Regan. 21,40 Întîlnire cu satira și umorul. 22,20 Telejurnal. Sport. 22,35 Seară de romanțe. 23,00 Închiderea programului.

DUMINICA 9 OCTOMBRIE 1977
PROGRAMUL I

8,00 — Sportul pentru toți; 8,15 — Tot înainte !; 9,10 — Șoimii patriei; 9,20 — Film serial pentru copii : IVANHOE. Producție a televiziunii engleze B.B.C. Episodul 1; 9,45 — Pentru cămînul dv. ; 10,00 — Viața satului; 11,45 — Bucuriile muzicii; 12,30 — De strajă patriei; 13,00 — Telex; 13,05 — ALBUM DUMINICAL; 16,55 — Film serial. Linia maritimă Onedin. Episodul 8; 17,45 — Cel mai bun continuă; 18,40 — De ziua petrolistului. Trei sonde neobișnuite și o faptă eroică ; 19,00 — Micul ecran pentru cei mici; 19,20 — 1001 de seri; 19,30 — TELEJURNAL; 19,50 — Roadele politicii partidului de dezvoltare economico-socială a țării. Tinerețea unui oraș — Medgidia; 20,05 — Film artistic. CORUPȚIE PE AUTOSTRADĂ — premieră TV. Producție a studiourilor americane cu Jan Michael Vicent, Kay Lenz, Don Porter, Sam Laws; 21,25 — Antena vă aparține. Spectacol prezentat de județul Mureș; 22,25 — TELEJURNAL — Sport.

azi

„DECADA CĂRȚII ROMÂNEȘTI"

La ora 13,00 în cadrul celui de-al XII-lea salon hunedorean al cărți, deschis în holul Casei de cultură din Deva, va avea loc azi o întîlnire a cititorilor cu un grup de scriitori, în cadrul căreia vor fi lansate 3 cărți noi : „Cronică eroică", de Radu Teodoru ; „Viitorule, cînd te-ai născut ?", de Mircea Sîntimbreanu și „Ultima vacanță" de Radu Ciobanu. O întîlnire similară va avea loc în aceeași zi, la ora 18,00, în orașul Brad, prilej de întîlnire a iubitorilor de lectură cu scriitori, membri ai cenaclurilor literare, reprezentanți ai editurilor, oameni de artă, știință și cultură. **(Al. Bălgrădean).**

VĂ RECOMANDĂM...

● Casa de cultură a studenților din Timișoara invită astă seară, cu începere de la ora 19,30 — sălile „202" și „Student-club" — pe studenții facultăților de mecanică, mecanică agricolă și inginerie chimică la „Seara cultural-distractivă pentru studenții din anul I".

● „Să trăim și să muncim în chip comunist" este genericul întîlnirii de la ora 17, la clubul „1 Mai" din Comănești, a tinerilor din localitate cu juriști, psihologi, medici, tehnicieni și muncitori fruntași. În încheiere va avea loc o seară cultural-artistică.

● Cenaclul tineretului „Dunărea" din municipiul Drobeta-Turnu Severin își reia astăzi activitatea, oferind un spectacol în sala Casei de cultură pentru elevii și studenții care au participat la taberele de muncă patriotică.

● Brigăzile artistice din întreprinderile și instituțiile Văii Jiului, între care formația Casei de cultură a sindicatelor din Petroșani, laureată pe țară la prima ediție a Festivalului național „Cîntarea României", precum și cele șase brigăzi recent înființate, participă mîine, 9 octombrie, la un atractiv și inedit spectacol susținut în așezarea minieră Uricani.

— Eu zic să nu mai reîncepem discuția de săptămîna trecută în legătură cu bacșișul !
Desen de NIC. NICOLAESCU

VREMEA

Se menține și în continuare caldă. Cerul va fi senin mai ales în sudul și estul țării. Vînt slab pînă la potrivit, cu intensificări în sudul Banatului, pînă la 40 km/h. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7—14 grade în vestul țării și pe litoral și între 2—7 grade în celelalte regiuni, mai scăzute în estul Transilvaniei, iar maximele vor fi cuprinse între 20—26 grade, izolat mai ridicat în sud-estul țării.

● **În cadrul Lunii turismului româno-iugoslav,** în holul hotelului „Continental" din Timișoara a fost vernisată ieri o expoziție de fotografii, care prezintă o parte din cele mai interesante obiective turistice, precum și imagini ale construcției socialiste, monumente istorice și culturale din țara vecină și prietenă. După vernisajul expoziției, care rămîne deschisă pînă la 14 octombrie, organizatorii au prezentat filmul „Acordurile Porții de Fier". **(I. Dancea).**

DESCOPERIRE ARHEOLOGICĂ

La Beidaiud, în apropierea cetății Histria, județul Tulcea, a fost descoperită o cetate tracică, în două valuri, placată cu piatră și pămînt, datînd de la începutul celei de-a doua epoci a fierului. (foto : Agerpres)

RADAR

● Circumscripția 9 miliție din Capitală cercetează pe Gavriluș Ioan, 22 ani, din Bacău, str. Neagoe Vodă nr. 64, și Cocea Ion, 23 ani, din aceeași localitate, str. Karl Marx nr. 26, ambii fără ocupație, în sarcina cărora s-a stabilit săvîrșirea mai multor furturi de obiecte din autoturisme, în valoare de aproximativ 7 500 lei.

● În timp ce lucra la C.A.P. Dudu din comuna Chiajna, sector 7, Cazacu Neculai, fără ocupație, cu antecedente penale, fără domiciliu stabil, a încheiat un contract cu cooperativa de consum a municipiului București, Calea Floreasca nr. 117, prin care se obliga să predea legume în valoare de 38 900 lei, primind un avans de 12 000 lei.

După primirea avansului C.N. nu și-a mai respectat obligațiile contractuale dispărînd de la locul de muncă. Între timp însă a fost depistat și în prezent cazul său este în cercetare...

● Printr-o scrisoare adresată conducerii Miliției Capitalei, Rodica Mihăilescu, din str. Știrbei Vodă nr. 29/A, sector 7, aduce mulțumiri cadrelor din Serviciul de intervenții care, dînd dovadă de operativitate, au reușit să descopere și să-i restituie în scurt timp bunurile care îi fuseseră sustrase de răufăcători...

Rubrică realizată de ION D. CUCU

CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI

Spiritul critic și autocritic

locul său de muncă. Intervenția trebuia făcută de cei care supraveghea buna funcționare a cuptorului în cauză. Numai că, pretextul ploii de afară, la care se adăuga un exces de comoditate, plus lipsa de răspundere care decurge de aici, l-au determinat pe tînărul respectiv să refuze. Fără a scoate o vorbă, șeful de echipă a repartizat operativ sarcinile în așa fel încît și locul lui de muncă să fie acoperit și a plecat el însuși să facă reparația. Cînd s-a întors a continuat să tacă și la fel a procedat și în zilele următoare. Cel vizat de această atitudine și-a dat seama în ce constă adevăratul ei înțeles. Și-a cerut scuze, și-a făcut autocritica, devenind — după aceea și acest lucru este într-adevăr important — unul dintre tinerii din organizație cu cele mai multe inițiative personale, cu un pronunțat simț al răspunderii.

— Critica moralizatoare, mai ales atunci cînd se repetă în formule invariabile, este știut că duce la efecte contrare celor așteptate — afirma Nicolae Sasu, secretar al Comitetului municipal Tîrgoviște al U.T.C., cu care am comentat întîmplarea de mai sus. Ca să se poată ajunge la rezultate pozitive, necesar mi se pare faptul de a găsi mijlocul cel mai potrivit pentru a declanșa, prin atitudinea critică, un examen de conștiință.

DESPRE MAI MULTE FELURI DE A ÎNȚELEGE CRITICA ȘI AUTOCRITICA

Peste 75 la sută din forța de muncă de la Întreprinderea „Romlux" este alcătuită din tinere fete. Este deci firesc faptul ca cele mai multe inițiative să plece din mijlocul lor. Există însă și împrejurări în care criterii arbitrare, spiritul de suficiență se opun elanului tineresc, bunelor intenții. Culmea este că astfel de oameni își închipuie că în felul acesta dovedesc spirit critic. În contextul în care întregul personal al întreprinderii face eforturi deosebite pentru a înlătura o serie de rămîneri în urmă la indicatorii de plan, utecistele dintr-o secție au luat inițiativa de a recupera unele materii și materiale. Dorința lor de a veni în felul acesta în întîmpinarea efortului colectiv s-a lovit de lipsa de înțelegere a șefului de atelier care a găsit de cuviință să aprecieze această activitate ca „o pierdere de vreme", ceea ce nu era deloc așa. Inginera Dafina Dan, proaspătă absolventă, repartizată aici, își exprimă pe drept cuvînt nedumerirea față de o atitudine de acest gen, la care se adaugă desele ironizări nejustificate, tonul disprețuitor de a discuta și altele de acest fel, care completează „stilul" de muncă al șefului de atelier. De ce șef aici n-ar fi o tînără — asta e altă poveste.

Am discutat cu secretarul comitetului de partid de la „Romlux", tovarășul Gheorghe Șerban, despre datele concrete ale cazului amintit. De obicei, acest mod de comportare în muncă și în viață, ni s-a spus, reprezintă nu mai mult decît „școala" la care se formează și „profesioniștii" autocriticii festive, niciodată acoperită de fapte.

Am aflat la această întreprindere și alte moduri, total greșite, de a înțelege rosturile criticii și autocriticii. Subinginerul Gheorghe Mitrea, de pildă, întîrzia cu regularitate de la program. Întrebat de inginerul șef asupra motivelor, criticat pentru atitudinea față de colectiv, a răspuns pe un ton care nu lasă nici un echivoc, în legătură cu modul în care înțelegea să se achite de sarcinile profesionale : „Să fiți mulțumiți că vin totuși în fabrică". A urmat apoi o cerere de transfer și schimbarea locului de muncă la o altă întreprindere. Semnificativ pentru asemenea mentalitate este și cazul lui Ion Ionescu, lăcătuș mecanic, fost șef de echipă, la secția sticlărie, în momentul de față angajat la I.L.T. Dîmbovița. Confruntat cu o serie de dificultăți, în loc să pună umărul împreună cu colegii săi de muncă, pentru a îndepărta neajunsurile ivite, a înțeles să-și exprime atitudinea „critică" față de acestea, întorcîndu-le spatele și plecînd.

Firește, astfel de exemple sînt puține la număr și în nici un caz ele nu pot caracteriza personalitatea colectivului de la „Romlux", un colectiv a cărui medie de vîrstă abia atinge 21 de ani, dar care privește cu o admirabilă maturitate răspunderea pe care o are pentru bunul mers al uzinei. Fiecare dintre membrii acestui colectiv practică spiritul critic și autocritic, în înțelesul lui constructiv, mobilizator. A face o inovație, de pildă, asemenea lăcătușului Vasile Ciobanu sau topitorului Alexandru Doboș este tot un mod de a fi critic cu o stare de fapt existentă și autocritic cu tine însuți pentru a nu o accepta ca atare, dar cîtă diferență există între o astfel de înțelegere și cele despre care am vorbit mai înainte !

Mulțumirea de sine

secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, faptul că, după enumerarea sintetică a rezultatelor pozitive obținute într-un domeniu sau altul, se insistă cu toată atenția asupra lipsurilor, greșelilor, neajunsurilor, aceasta tocmai din dorința de mai bine, de mai mult, de progres. Aleg un pasaj, dar el poate fi întîlnit pretutindeni, în opera secretarului general al partidului, ca o adevărată constantă, definitorie. Iată : „Fără îndoială, avem motive să privim cu satisfacție ceea ce realizăm, dar, totodată, nu trebuie să uităm nici un moment că în activitatea noastră mai sînt lipsuri, mai trebuie învinse o serie de greutăți".

Este un apel la realism, la luciditate, la exigență — este, de fapt, un stimulator puternic al spiritului nostru comunist, revoluționar.

Ce face, însă, automulțumitul ? Cu cîteva rezultate (ale lui, ale altora, nu contează !), cu cîteva cifre și date, cu apelativul „munca noastră, activitatea întregului nostru colectiv", el comite cel mai sfidant abuz — demobilizează. Ca să nu muncească — el, ca să îi fie lui bine și frumos, somnul fără griji, gîndul fără șocul electric al lui „putem mai mult, trebuie să facem mai mult!" ca nu cumva cineva, oricare, să îi ceară să numească, fie și pe scurt, măcar unul din lucrurile pe care își propune să îl facă el, personal, mai bine, mai economic, mai eficient, atunci automulțumitul se împăunează cu vorbe.

Și îl vezi așa, umflat, plin de emfază și mîndrețe, pus pe explicații și tirade, încît ai impresia că însul deține toate adevărurile lumii, fără tăgadă, fără efort, fără o clipă de îndoială.

Pe unii, încă, tipul mulțumitului de sine îi mai impresionează. Dar și aceștia sînt din ce în ce mai puțini. Și, din ce în ce mai mulți, sînt cei care nu se mai lasă prinși în dulcegul lui susur de vorbe adormitoare. Mai mult, îi pun în fața propriilor sale vorbe, însăși munca, viața, sarcinile noastre de fiecare zi.

Mi s-a relatat de curînd o întîmplare cu tîlc, cred eu, care se potrivește perfect cu ceea ce încercam să demonstrez. Într-o secție, undeva, la un loc de muncă, se analiza activitatea și, cum se întîmplă, se dădeau și exemple bune și mai puțin bune. Unul dintre cei criticați pentru delăsare a reacționat prompt :

— Cum vine asta ? Dar de zece ani de cînd lucrez aici nimeni nu m-a criticat. Cum adică, pot mai mult ? Dar acum șase luni nu mi-am depășit norma, dar acum trei ani nu tot așa?

I-a mai sărit în apărare un altul (totdeauna automulțumiții au o fantastică solidaritate într-un minimul efort) :

— Chiar ! Ce aveți frățiorilor cu omul ? E un mare specialist, lăsați-l așa cum e el, mulțumiți-vă cu cît și cum face, că doar v-am spus, e un mare specialist.

Atunci, de undeva din sală, s-a auzit o voce liniștită, dar apăsată:

— O fi, nu zicem nu, dar noi acum producția o facem cu specialistul de aici, de azi, nu cel de acum șase luni.

Concluzia nu poate fi decît una singură : avem în față sarcini prea mari, prea complexe ca să ne permitem luxul automulțumirii, al lipsei căldicele de exigență și efort. Dimpotrivă, sîntem datori, sîntem obligați — indiferent de vîrstă și profesie — să nu avem decît o singură mulțumire — certitudinea că putem, că vrem, că știm să facem mai mult și mai bine, că fiecare zi e doar o treaptă către un nou mîine.

OAMENII AURULUI NEGRU

ploatarea intensivă a zăcămîntului. Pentru aceasta trebuie să formăm în continuare oameni competenți, buni petroliști". O primă măsură s-a și luat : apropierea școlii de sondele de foraj și extracție. Anul acesta prima promoție de sondori și operatori tratare a absolvit liceul industrial din Videle. În 1978, liceul va trimite schelelor din țară primele brigăzi de sondori de intervenție, într-un fel elita petroliștilor.

În 1978, adică la două decenii de la forarea primei sonde de țiței în uscata și vălurita cîmpie a Burnasului, o nouă generație de petroliști va intra în cîmpul de sonde. Prima a ridicat un oraș, o zonă pînă nu demult străbătută doar de trenuri care nu opreau, a pus temelie, în acest colț de țară, conștiința muncitorești. A doua generație are în față sarcini și mai mari : automatizarea proceselor de lucru, introducerea unor tehnologii noi de exploatare, extinderea forajului de mare adîncime în platforma Cîmpiei Române. Și nu mai e mult pînă atunci. Cîteva luni și această generație, care nu și-a serbat încă majoratul, va intra la sonde, devenind membri ai puternicului detașament muncitoresc pe care îl formează oamenii aurului negru.

Experiența înaintată — resursă nelimitată de sporire a eficienței economice

INIȚIATIVELE MUNCITOREȘTI

expresie a spiritului comunist în acțiune

EXIGENȚE PRIN CARE PRESTIGIOSUL COLECTIV AL UZINEI „23 AUGUST“ DIN CAPITALĂ ADAUGĂ UN PLUS DE EFICIENȚĂ ÎN BILANȚUL ACTIVITĂȚII SALE

O locomotivă de 1 250 C.P., dintre cele fabricate la Uzina „23 August“, cîntărește în jur de șaptezeci și patru de tone. În primele opt luni ale acestui an, comuniștii, uteciștii, ceilalți muncitori și specialiști din această mare unitate industrială, au reușit să reducă substanțial consumul specific de metal și să economisească 317 tone de oțel. O cantitate din care s-ar putea fabrica patru locomotive. Prețul de cost al unui astfel de produs se ridică la cîteva milioane. Economiile la acest capitol, înregistrate în opt luni, echivalează cu valoarea mai multor locomotive.

Nu sînt simple performanțe contabilicești, ci rezultatul unei activități economice bine organizate, expresia înaltei conștiințe muncitorești a prestigiosului colectiv. Inițiativele sale, prezentate în această pagină, confirmă o dată mai mult permanenta căutare de noi căi, de noi modalități care să facă munca oamenilor mai productivă, mai eficientă și care să le asigure lor înșile cîștiguri mai bune, un trai mai bun. Iar timpul care s-a scurs de la lansarea lor confirmă la rîndul său forța educativă și rezultatele practice ale acestor inițiative.

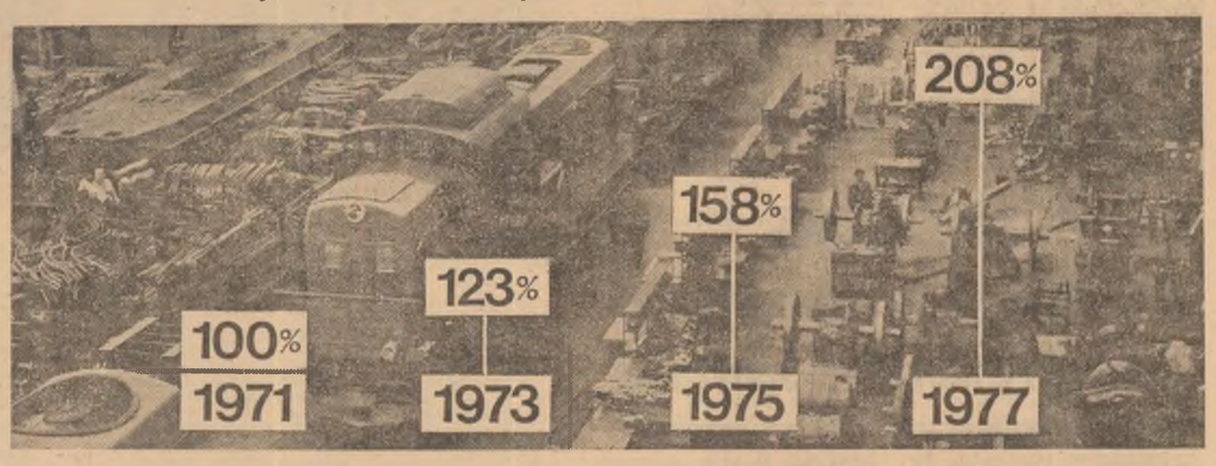

CA REZULTAT AL CREAȚIEI TEHNICE, AL MĂSURILOR TEHNICO-ORGANIZATORICE, PRODUCTIVITATEA MUNCII A CUNOSCUT ÎN ULTIMII ANI O DINAMICĂ SUSȚINUTĂ

Nici un gram de metal pierdut, nici un gram de metal peste norma de consum admisă

Materialul de lucru pentru muncitorii și specialiștii uzinei „23 August“ este metalul. Oțelul bronzul, cuprul, aluminiul etc. De modul în care este folosit și gospodărit depinde eficiența economică a activității colectivului și implicit cîștigurile sale. Pentru că orice risipă de materii prime, materiale, energie, orice depășire a consumurilor specifice planificate se răsfrîng negativ asupra producției, dar și asupra veniturilor oamenilor muncii și, invers, orice economie, cît de mică ar fi ea, se va regăsi negreșit într-un spor de eficiență, într-un cîștig mai mare pentru muncitori. Gradul de dezvoltare tehnologică a unei întreprinderi se reflectă, trebuie să se reflecte, în coeficientul de utilizare a materialelor întrebuințate. În cazul de față a metalului. Acolo unde se aplică o tehnologie avansată, metode de mare randament, acolo unde spiritul gospodăresc al tuturor lucrătorilor funcționează ireproșabil, se obține un coeficient de utilizare corespunzător, un procent de „scoatere“, cum se mai spune, aproape de cel ideal : dintr-o tonă de metal, de pildă, o tonă de piese finite. Dar, deocamdată, acesta este doar un ideal spre care aspiră tehnologii și care fără îndoială va fi, nu peste mult timp, atins. Spre acest vîrf al perfecțiunii privesc și se îndreaptă, prin acțiunile lor, și muncitorii și tehnicienii renumitei întreprinderi constructoare de mașini din Capitală.

Un lucru este cert : de la un an la altul din cele cîteva zeci de mii de tone de metal brut care intră anual în uzină, ies tot mai multe locomotive, motoare, utilaje tehnologice etc., și o cantitate tot mai mică cade la deșeuri, rebuturi sau pierderi tehnologice. Într-adevăr, o analiză pe ultimii ani a evoluției coeficientului de utilizare a metalului la această uzină confirmă o dinamică cît se poate de expresivă a acestui indicator : de la 0,716 în 1975 la 0,760 în 1977.

— Aceasta nu înseamnă că nu mai avem multe de făcut pentru un și mai înalt grad de întrebuințare a metalului — ne mărturisește inginerul Nicu Stănescu, secretar adjunct al comitetului de partid pe întreprindere — pentru o creștere continuă a eficienței noastre economice. Conștienți că de noi depinde totul, că de responsabilitatea cu care gospodărim și prelucrăm fiecare bucată de metal sau alt material scos din magazie, pentru a-i conferi o valoare cît mai mare, depinde rentabilitatea și beneficiul nostru, ne-am mobilizat toate energiile, toată priceperea pentru a urma întocmai îndemnul tovarășului Nicolae Ceaușescu adresat colectivului nostru cu prilejul unei vizite de lucru în uzină : *să reconfirmăm meritele pentru care am fost de repetate ori onorați cu înalte distincții și să nu precupețim nici un efort pentru a deveni și pentru a rămîne o unitate model în economie — cu un colectiv de muncă și viață model.* Grija pentru întrebuințarea cu cea mai mare eficiență posibilă a metalului este o latură, dintre cele esențiale, a eforturilor noastre în această privință.

Direcțiile de acțiune sînt multiple : începînd cu cercetarea tehnico-științifică pentru elaborarea unor tehnologii mereu mai perfecționate și terminînd cu acțiunea de stringere a deșeurilor metalice, retopirea în oțelării și repunerea lor în circuitul producției. (Uteciștii din uzină, după cum ne informează tovarășul Radu Donciu, secretarul comitetului U.T.C., au strîns și predat pînă acum 300 tone de deșeuri metalice).

Tot acest ansamblu de măsuri, adoptat în fiecare secție și atelier, se grupează și se îndeplinește sub expresia exigenței : *„Nici un gram de metal pierdut, nici un gram de metal peste norma de consum admisă“*, ea a devenit o inițiativă ce se convertește, zi de zi și la fiecare loc de muncă, în însemnate economii de metal.

— Cum este organizată și urmărită inițiativa respectivă în *secția reparații* și cu ce rezultate ? Am adresat întrebarea unui șef de echipă dintre cele mai bune, comunistului Mihai Demici.

— La începutul anului, pe baza experienței din anul trecut și în funcție de reperele secției noastre, fiecare echipă și-a stabilit un angajament de economisire a metalului, dar și un program de acțiuni concrete în vederea realizării lui. Suma angajamentelor pe echipe, adică a celor 120 de muncitori, a devenit angajamentul colectivului pe secție : 25 tone de metal. Nu era însă de ajuns. După preluarea inițiativei și formularea angajamentului trebuia să trecem la munca politică, la activitatea de propagandă susținută, de educare muncitorească a lucrătorilor noștri, a noastră, a tuturor, în sensul explicării inițiativei, a necesității ca ea să devină o normă a muncii noastre de fiecare zi.

— Care sînt modalitățile practice prin care aplică echipele din secția reparații inițiativa „Nici un gram de metal pierdut, nici un gram de metal peste norma de consum admisă“ ?

— Odată, ar fi : *croirea cu atenție și pricepere a pieselor din tablă în așa fel ca să se obțină un procent de scoatere cît mai mare și un procent de deșeuri cît mai mic. Apoi, recondiționarea și refolosirea pieselor uzate, modernizarea tehnologiilor de lucru în vederea diminuării adausurilor de prelucrare și a pierderilor tehnologice de metal, înlocuirea, acolo unde e posibil, a metalelor deficitare, cum este bronzul și cuprul, cu metale mai ieftine, stringerea și restituirea la magazie a resturilor de tablă, bare etc., din care alte secții ar putea executa repere mai mici.* Și încă ceva. Cu cît calitatea reparațiilor făcute de noi este mai bună cu atît economiile de metal sînt mai mari, pentru că utilajele reparate vor avea o mai lungă durabilitate în funcțiune.

— Să trecem la rezultatele concrete ale secției dumneavoastră, în aplicarea inițiativei.

— Din angajamentul de 25 tone am realizat pînă acum o economie de 22 tone de metal. E sigur că ne vom depăși angajamentul pînă la sfîrșitul anului.

Dialogul din secția reparații ar fi fost posibil în oricare din secțiile Uzinei și în termeni relativ apropiați. Deoarece, peste tot, în toate colectivele, în toate grupele sindicale și în toate organizațiile U.T.C., inițiativa se aplică cu aceeași seriozitate, cu aceleași bune rezultate. Argumentul este îndiscutabil. Cu toate că producția a crescut, cu toate că normele de consum specific s-au redus față de anul trecut, în primele opt luni ale anului colectivul Uzinei „23 August“ a înregistrat o economie de 317 tone de metal, în valoare de 2.110.000 lei.

Fiecare inginer și tehnician, un „depunător“ activ la contul personal al creației tehnico-științifice

Cu toate că această inițiativă a fost lansată doar la începutul anului trecut, ea s-a impus în Uzina „23 August“ ca un puternic stimulent al creației tehnico-științifice în rîndul tinerilor specialiști, dar și al muncitorilor, în rîndul tuturor cadrelor din întreprindere. Și de data aceasta, valoarea practică și educativă a inițiativei se regăsește în rezultatele ei concrete: **într-un singur an, deci în 1976, au fost „depuse“ la acest „cont“, economii în valoare de 46 milioane lei, rezultați din aplicarea în producție a 122 de propuneri, venite din partea a 150 de ingineri și tehnicieni din cadrul Institutului de cercetări și proiectări „Faur“ aparținător uzinei.** Pentru că aici s-a născut inițiativa. Să-i ascultăm însă chiar pe aceia care au avut această idee. Un prim interlocutor: tînărul inginer Dan Caraman.

— De la ce considerente ați pornit în formularea inițiativei?

— În primul rînd, de la o situație de fapt: în lucrările de cercetare și proiectare de zi cu zi ale lucrătorilor institutului nostru, apăreau dese și valoroase idei originale, soluții ingenioase, dar care nu se înregistrau nicăieri și nici nu se generalizau în măsura cuvenită. Pe de altă parte — adaugă inginerul Caraman — inițiativa vizează un deziderat major al științei și tehnicii moderne, în repetate rînduri subliniat de conducerea partidului nostru — respectiv, acela ca fiecare inginer și tehnician să devină un cadru de concepție, de creație tehnico-științifică, să-și aducă întreaga sa contribuție la organizarea întregii activități de producție, indiferent de compartimentul în care lucrează. Organizația de partid, sindicatul, organizația U.T.C. din institutul nostru au avut în vedere tocmai faptul că, prin excelență, colegii noștri, în totalitatea lor, se ocupă de cercetare, proiectare și experimentare, deci noi trebuie să oferim întîi exemplul unei astfel de inițiative și care apoi să fie extinsă și în secțiile de producție. Ea a fost formată în adunarea generală a oamenilor muncii și aprobată cu insuflețire.

La început au fost 45 de participanți la inițiativă, adică tot atîția „depunători“ la contul creației tehnico-științifice. În prezent, în institut sînt 300. În trimestrul II al acestui an ea a fost generalizată în toată uzina.

— Cum ați conceput organizarea ei?

— Fiecare participant — deci toți inginerii și tehnicienii noștri, intervine un alt tînăr din institut — inginerul Marin Florea — au primit un caiet tipărit, care va fi de fapt oglinda contribuției sale personale, în întreg acest cincinal, la creația tehnico-științifică. Pe coperta sa este scris: „Centrala industrială pentru utilaj tehnologic și material rulant. Sindicatul întreprinderii „23 August“, București. Comisia inginerilor și tehnicienilor. Inițiativa **„Contul personal de creație tehnico-științifică în cincinalul 1976—1980“.** Numele și prenumele, locul de muncă“. Caietul se deschide cu obiectivele generale ale inițiativei:

„● Realizarea unor metode perfecționate privind organizarea activității de conducere a producției și a muncii ● Îmbunătățirea sistemului informațional între conducere, execuție, conducere ● Perfecționarea activității de urmărire și îndeplinire a hotărîrilor adoptate ● Îmbunătățirea sistemului de asigurare a asistenței tehnice pe schimburi și locuri de muncă ● Perfecționarea activității de concepție privind asimilarea de produse noi, modernizarea celor existente, creșterea gradului de integrare a produselor executate după licență străină ● Reducerea importurilor prin conceperea și realizarea în întreprindere sau prin colaborare a utilajelor și subansamblelor ce se aduc din alte țări ● Creșterea productivității muncii prin mecanizarea și automatizarea proceselor de producție, realizarea de tehnologii avansate în fabricația produselor, îmbunătățirea proceselor de producție ● Realizarea de soluții tehnice, prin care să se obțină economii de materiale, materii prime, combustibil și energie ● Participarea la dezvoltarea activității de autoutilare prin proiectarea de instalații și utilaje de înalt randament ● Participarea la mișcarea de invenții și inovații ● Îmbunătățirea sistemului de planificare și încărcare a mașinilor și utilajelor ● Îmbunătățirea transportului intern prin creșterea gradului de mecanizare și manipulare a materialelor și semifabricatelor ● Participarea cu soluții tehnico-organizatorice la asigurarea protecției și securității muncii“ etc. Activitatea de înfăptuire a acestor obiective — subliniază interlocutorul — este concepută ca o participare de masă a cadrelor tehnico-inginerești la Festivalul național „Cîntarea României“, cu creații originale. Aceste obiective explică și mai clar sensul și conținutul inițiativei. Pe următoarele pagini ale caietului sînt trecute rubricile: „Angajamente asumate în anul... nr. curent, denumirea măsurilor și soluțiilor propuse, termenele de rezolvare și eficiența economică“, „Realizări din angajamentul pe anul...“, cu aceleași rubrici, la care se adaugă: „confirmarea conducerii compartimentului“; „Inventii și inovații în perioada 1976—1980“, cu rubricile: denumirea, numărul dosarului depus la cabinetul tehnic, eficiența estimată, eficiența obținută, semnătura de confirmare; „Referate, comunicări, informații, expuneri pe teme tehnice susținute în perioada 1976—1980“; „Premii și distincții primite“; „Participarea la activitățile de pregătire și perfecționare profesională“; „Alte notări“. Toate aceste rubrici sînt necesare pentru ca trimestrial și anual să se poată stabili fruntașii inițiativei, pentru ca cei mai buni să poată fi stimulați material și moral.

Ne aruncăm privirea într-un astfel de caiet, completat la zi. Este caietul inginerului Ioan Nan, șeful atelierului de cercetare-proiectare locomotive. Notăm doar cîteva din ultimele șase consemnări: **● Extinderea inversării hidraulice la LDH... eficiența economică : 500 000 lei anual ● Reducerea unor ansamble din import... eficiență economică anuală: 900 000 lei ● Extinderea tipizării la LDH... economia rezultată: 250 000 lei“.** Dar în colectivul institutului lucrează sute de specialiști între care 50 de uteciști. Și fiecare își are caietul său, cu notațiile sale, care în cele trei trimestre ale anului curent se ridică la o eficiență antecalculată în valoare de 17 milioane lei economii.

Zilnic, fiecare tînăr muncitor, o „semnătură“ concretă în registrul de economii

De cum intri în secția locomotive-construcții sudate, îți reține atenția o bogată propagandă vizuală, bine făcută, convingătoare. Sînt lozinci, panouri, vitrine ale calității, gazeta „Tineretul și producția“, care, toate, cheamă la întrecere, îndeamnă la ordine, disciplină, calitate, productivitate, economii. Sînt reamintite angajamentele colectivului în întrecerea socialistă și întrecerea **„Tineretul — factor activ în realizarea cincinalului revoluției tehnico-științifice“**, fruntașii și evidențiații pe ultimul trimestru. Două lozinci mi s-au părut deosebit de expresive: **„Tovarăși! Reducerea cheltuielilor materiale de producție cu un singur procent peste sarcina de plan înseamnă 215 000 lei economii la nivelul secției noastre. Luptați pentru combaterea risipei de orice fel“.** Altă lozincă se adresează direct sudorilor care au cea mai mare pondere în colectiv: **„Dacă fiecare dintre noi economisește în acest an numai 20 kg de electrozi, pînă la sfîrșitul anului se obțin la nivelul secției economii în valoare de 36 160 lei“.** Dealtfel, este numai un crîmpei din bogata propagandă politică și educativă ce se desfășoară în această secție, ca și în întreaga uzină, numai un aspect al ei: cel vizual, și al cărui obiectiv îl constituie zilnic lupta pentru creșterea eficienței economice prin reducerea consumurilor de materii prime, materiale, combustibil și energie. În același scop a fost lansată și inițiativa **„Contul colector de economii al grupei sindicale“**, o inițiativă a sindicatului, dar și a organizației U.T.C., a fiecărui muncitor, maistru sau inginer.

Organizarea ei la nivelul uzinei este explicată de tînărul tehnician Gheorghe Corcan, membru în biroul comitetului sindical.

— Aș dori mai întîi să fac o precizare în legătură cu ceea ce își propune inițiativa: **valorificarea integrală a tuturor materialelor recuperabile, care rezultă ca deșeuri, capete, resturi din procesul tehnologic, astfel ca nimic să nu se arunce, totul să fie convertit în economii.** „Contul“ își propune, de asemenea, reducerea substanțială, la fiecare loc de muncă, a consumului de energie, combustibil, apă și alte materiale. Cum se organizează, mai precis, cum se ține evidența economiilor realizate de fiecare muncitor, de fiecare echipă? În toate secțiile, la birourile de contabilitate, sînt deschise „conturi“ de depuneri, pe grupe sindicale, de fapt pe ateliere, unde se înregistrează economiile zilnice. Iată cum: o echipă, să zicem, de lăcătuși, primește odată cu documentația necesară pentru execuția unor piese și bonurile de materiale necesare, de pildă, tablă de alamă. Dacă se gospodărește bine, dacă folosește corect tiparele, poate scoate un număr mai mare de piese decît se prevăzuse în fișa tehnologică pentru că întotdeauna se acordă un plus de materiale care de obicei reprezintă pierderile tehnologice. Evitînd sau reducînd aceste pierderi, la sfîrșitul comenzii, echipa de care vorbeam, rămîne cu bonuri de materiale pe care nu le-a mai introdus la magazie. Aceste bonuri se depun la biroul contabilității, li se stabilește valoarea care se înscrie în registrul de economii al grupei sindicale respective. La fel se procedează cu resturile de materiale care rămîn la ștanțare, la debitare, la strunguri etc. Ele se restituie la magazie, magazionerul le dă un bon pe care scrie cantitatea de materiale restituite, iar bonul ajunge, cum spuneam, la biroul contabilității. Întocmai se petrec lucrurile cu energia electrică, gazul metan și apa. La sfîrșitul fiecărei luni se citesc contoarele și se notează atît economiile, cît și depășirile, cînd sînt, în contul atelierelor și secțiilor respective.

Să revenim însă în secția **locomotive-construcții sudate.** Este un model în ceea ce privește organizarea inițiativei. Fiecare sudor are alături o lădiță în care depune capetele de electrozi pentru a fi folosiți în lucrări secundare. În atelierul de debitare a fost amenajat un spațiu special pentru resturile de materiale ce mai pot fi refolosite. Iluminatul electric a fost compartimentat în așa fel ca nici un bec să nu ardă în zona unde nu se lucrează.

— Avem un plan detaliat de măsuri în vederea aplicării cu cele mai bune rezultate a inițiativei: **„Contul colector de economii“**, ne spune maistrul Nicolae Stan, care prevede, printre altele: **revizuirea periodică a gurilor de alimentare cu energie, aer, acetilenă, gaze pentru a nu se produce scurgeri; folosirea rațională a utilajelor și instalațiilor cu consum mare de energie electrică, în sensul de a nu funcționa în gol; controlul riguros și zilnic al consumurilor pentru a se putea interveni operativ în vederea stopării unor eventuale pierderi, instruirea periodică a echipelor și a fiecărui muncitor în legătură cu modul de economisire a materiilor prime și materialelor; popularizarea celor mai economicoase metode de muncă și soluții tehnice.** Reușim pe această cale să înscriem lună de lună zeci de mii de lei economii în contul deschis în secția noastră.

— Cum este implicată organizația U.T.C. în desfășurarea acestei inițiative?

— Organizația U.T.C. urmărește îndeplinirea angajamentelor asumate de uteciști, în ceea ce privește realizarea de economii, organizează cu ei, la sfîrșitul programului de muncă, acțiuni de strîngere a deșeurilor, de întreținere a ordinii în magaziile de materiale, de stingere a luminilor de peste tot, după lăsarea lucrului. Dar mai presus de toate, organizația U.T.C. insistă, prin acțiunile specifice muncii sale politice, asupra educării tinerilor în spiritul gospodăririi cu răspundere a materialelor, în spiritul ordinii și disciplinei. **Organizația U.T.C.,** consideră comunistul Nicolae Stan, **a fost coautoare cu sindicatul în lansarea inițiativei acum cîțiva ani și, apoi, majoritatea muncitorilor noștri sînt tineri. E evident, deci, că și această inițiativă, ca și celelalte, e o inițiativă a tinerilor, susținută de tineri.**

La panoul de onoare al inovatorilor

Ing. RAMI ȘABAN

E încă stagiar. Nici nu i se uscase bine tușul de pe diploma de inginer și avea să ofere deja producției cîteva soluții tehnice originale, de mare valoare. Împreună cu colegul său, ing. Dan Crăciun, a proiectat și executat un dispozitiv turnat, menit să înlocuiască tabla inox ce se aducea din import, pentru confecționarea unor repere. Economii: 300 000 lei-valută anual. O altă lucrare finalizată împreună cu inginerul Anton Dragomirescu și care se află în stadiu de experimentare, va avea o eficiență de 100 000 lei pe an. În sfîrșit, al treilea proiect, încheiat și el, are ca obiect „Sintetizarea filtrelor pentru vagoanele de ciment ce se fabrică la Drobeta-Turnu Severin“. Încă 500 000 lei economii anuale. Generoasă acoperire în fapte a diplomei de inginer.

Strungarul STAN CORBU

Prima dată am scris despre el acum vreo 20 de ani, cînd realizase prima sa inovație. Lucra pe atunci la Uzina mecanică din Cugir. Avusese un accident de motocicletă și stînd imobilizat în patul spitalului și-a imaginat, și după însănătoșire a fabricat, un aparat foarte practic pentru îndepărtarea ușoară și rapidă a bandajelor acoperite cu gips. Nu mai știu dacă acel aparat a fost sau nu omologat. De atunci încoace însă, an de an a introdus în munca sa și a colegilor săi cel puțin două-trei inovații. A ajuns la cîteva zeci. Mai recent a devenit inventator. A conceput un dispozitiv de găurit conic, cu totul original. „Pentru că, spune el, se simțea nevoia unui astfel de dispozitiv, de productivitate înaltă“. Și uzina îl are.

Arhitect IOAN POROJAN

Lucrează în atelierul de cercetare și proiectare locomotive. În ultimii cinci ani a definitivat unsprezece obiective cu caracter de creație. Printre cele mai recente : „Folosirea tablelor de 4 milimetri la confecționarea cabinelor și capotelor de la locomotive“. Soluția sa determină reducerea greutății locomotivelor și simplificarea tehnologiei de lucru. Economii : 96 000 lei la fiecare locomotivă. „Realizarea controlerului de comandă pentru L.D.E. de 1 000—1 500 c.p.“; „Aplicarea tehnologiei de sudură prin contact a caroseriei locomotivelor“; „Confecționarea lăzilor de acumulatori extraplate pentru L.D.E.“. Visînd, ca orice arhitect, în specialitatea sa, la forma ideală a locomotivelor viitoare.

Ing. DAN CARAMAN

Îi răsfoiesc caietul personal de participant la inițiativa „Contul creației tehnico-științifice“. A înscris în anul 1977 lucrări cu o eficiență de peste 300 000 lei.

— La care dintre ele ții mai mult ?

— La proiectul de modernizare a unor scheme pentru locomotivele D.H. de 2 400 c.p. și L.D.E. de 1 250 și 1 500 c.p. cu echipament de curent alternativ realizat împreună cu un colectiv mai larg din cadrul atelierului de instalații electrice.

Are și de ce fi satisfăcut. Noile locomotive se ridică, prin parametrii lor funcționali, la nivelul celor mai bune din lume. Iar instalațiile lor au echipamente aproape exclusiv din țară.

Pagină realizată de ROMULUS LAL

Festivalul național „Cîntarea României"

PERMANENȚA UNEI STAGIUNI ARTISTICE GENEROASE

NEAMȚ

Fertilul timp de muncă și de creație

La **Combinatul de fire sintetice din Săvinești** muncesc aproape 8 000 uteciști. Numărul, ca atare, poate spune multe. Dar numai cunoscînd îndeaproape combinatul, munca, sarcinile de producție, poți avea dimensiunea reală a cifrei, poți înțelege forța și rolul hotărîtor pe care tinerii — vîrsta medie în combinat este de 23 de ani — îl au în înscrierea C.F.S.-ului printre cetățile fruntașe ale chimiei din țara noastră. Frumusețea și dificultățile meseriei reclamă un nivel de calificare ridicat. Revelatoare pentru gradul superior al acestei calificări sînt realizările, cifrele de plan. Iar în ordinea trăsăturilor morale, seriozitatea, maturitatea.

În zilele vizitei mele la C.F.S., întreg colectivul de lucrători definitiva revizia de toamnă a instalațiilor și utilajelor. Din inițiativa comitetului U.T.C. pe combinat, brigăzile de tineret constituite în toate secțiile și-au propus să devanseze termenul stabilit pentru încheierea reviziei. Pentru circa o lună nu s-a mai vorbit despre fișa de pontaj la intrarea și ieșirea din schimb, despre norme. Dar tocmai în această perioadă punctualitatea a fost exemplară. Pe tovarășa **Maria Vlad**, locțiitoarea secretarului U.T.C., nu am întîlnit-o decît spre sfîrșitul zilei, plecase „în circuit", în secțiile mecanică, melană, monomer să discute cu secretarii de organizații despre unele aspecte legate de perfecționarea unor tehnologii. Pentru că revizia nu a constat doar în executarea unor operații de rutină, ci a fost și un prilej de înnoire și perfecționare a aparatelor, a recipienților, a fluxurilor tehnologice, prilejul aplicării propriilor lor idei creatoare, a inovațiilor puse la punct cu luni de zile înainte.

„Noi considerăm inovația un act normal de muncă"

La secțiile Lactama 1 și 2, la Melana 2 s-au făcut importante modernizări. Rezultatele activității de cercetare, ale creației tehnice desfășurate în cadrul comisiei profesional-științifice de pe lîngă comitetul U.T.C. și în toate celelalte comisii ce activează la nivelul tuturor comitetelor de secții, au fost acum verificate, aplicate în practică. Tînărului maistru Sandu Ion, secretarul comitetului U.T.C. de la Poliamid 4, îi aparține noua tehnologie de fabricare a firelor poliamidice. Inginera Dode Elena a perfecționat utilizarea și extinderea coloranților indigeni, contribuind la reducerea importurilor la secția Melana 4. Despre rezultatele muncii îndelungate a soților Stoica Eugen și Stoica Lucia, tineri ingineri de la secția intermediari piele sintetică (IPS), pentru definitivarea procesului tehnologic de producere a intermediarilor s-ar putea scrie un serial. Asemenea rezultate — și nu sînt singurele! — de o excepțională valoare sînt considerate la Săvinești, cu toată modestia, exercițiul, rațiunea muncii de zi cu zi a tinerilor. În cincinalul revoluției tehnico-științifice, în mișcarea de inovații, în inventivitate și fantezie creatoare, nu este firesc ca în frunte să se afle tinerii ?, mi se adresau interlocutorii mei : Maria Vlad, Stan Luchian, Gheorghe Olteanu, reliefînd faptul că li se pare firească includerea mișcării de creație tehnico-științifică sub arcadele Festivalului „Cîntarea României".

Spuneam că maturitatea tinerilor chimiști de la C.F.S. provine din dragostea lor pentru meserie, din spiritul de răspundere, din aspirația la perfecționarea etică și profesională. Un aspect definitoriu al acestei aspirații este activitatea cultural-educativă. Munca intensă, eforturile concentrate din perioada reviziei de toamnă nu i-au împiedicat pe tineri să-și continue, în paralel, activitatea culturală.

„Urmărind să transpunem în fapte indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu cu privire la organizarea și valorificarea timpului liber în vederea unei dezvoltări complexe, armonioase și multilaterale a tinerilor, comitetul nostru U.T.C. a inițiat un concurs intitulat **Ștafeta muncii și a cîntecului** (cu durată de desfășurare de un an), care cuprinde mai multe secțiuni: pregătirea profesională, pregătirea ideologică și pentru apărarea patriei, pregătirea cultural-sportivă, pentru viața internă de organizație", ne-a spus tovarășul **Mihai Coarnă**, membru în biroul comitetului U.T.C. pe combinat, secretarul comitetului U.T.C. de la Melană 4. Inițiativa organizației de tineret de a-i cuprinde pe tineri în aceste forme complexe de pregătire, de întrecere i-a stimulat pe toți, așa încît la faza de masă au participat fără excepție cei 7 800 uteciști din combinat. Fazele pe schimburi, pe secții au avut pînă acum loc la cele mai multe probe. Avîndu-se în vedere deschiderea ediției a doua a Festivalului „Cîntarea României" la probele artistice s-a ținut și faza pe combinat, secția Textil 4 clasîndu-se cu formațiile sale pe locul I. Zilele trecute tinerii au început fazele concursului de pregătire politico-ideologică, iar în săptămîna 3—10 octombrie se desfășoară întrecerile sportive la probele de tenis de masă și șah.

Așadar, non-stop în activitatea cultural-artistică a tinerilor de la Săvinești. Concursul **Ștafeta muncii și a cîntecului**, a oferit comitetului U.T.C., în plus, posibilitatea de a depista noi tinere talente — soliști vocali, instrumentiști, interpreți pentru brigadă, interpreți folk, dansatori —, iar pe de altă parte, artiștii amatori s-au confruntat frecvent cu publicul în întreprinderea lor sau pe scena clubului tineretului din Piatra Neamț.

— Acum, cînd a început ediția a doua a Festivalului „Cîntarea României", în ce direcții veți acționa, tovarășe prim-secretar al comitetului județean U.T.C., **Neculai Pușcașu**?

— **Pentru a asigura un caracter patriotic, educativ și mai accentuat activității cultural-artistice a tinerilor, vom căuta să acordăm o atenție deosebită repertoriilor tuturor genurilor de formații artistice, conținutului acestora.**

După experiența acumulată în ediția I a Festivalului „Cîntarea României", unde am obținut numeroase premii în faza națională, considerăm că este necesară o exigență sporită în selectarea repertoriilor, în promovarea creațiilor. Vrem ca activitatea artistică a tineretului să contribuie la cultivarea acestuia, la lărgirea orizontului de cultură atît al interpreților înșiși, cît și al spectatorilor.

ALINA POPOVICI

„Zi însorită" de AURELIA VINTILĂ (contabil – București)

„Războiul de independență – capitularea oștilor otomane" de ION NIȚĂ NICODIN (țăran cooperator, comuna Brușteni, județul Arad)

BIHOR

Pasiunea pentru propria desăvîrșire morală și spirituală

Participarea colectivului **Întreprinderii „Înfrățirea"** din Oradea la prima ediție a Festivalului național „Cîntarea României" a confirmat — și afirmat — posibilități artistice apreciabile, numeroase tinere talente, ce existau anterior doar potențial. Bilanțul acestei participări, 6 formații premiate în faza municipală și interjudețeană din cele 10 aliniate la startul marii competiții culturale, vorbește de la sine despre un succes. Fiecare succes, se spune, își are prețul său. Succesul tinerilor muncitori de la „Înfrățirea" își are, și el, prețul său îndoit. Artiștii amatori laureați, să reținem, urcau în majoritate pentru prima oară pe o scenă. Deci, aveau un timp de însușire a limbajului exprimării artistice extrem de scurt. Pasiunea, sîrguința, talentul le-au suplinit, pentru moment, cu rezultate fericite, lipsa de experiență.

Remarcăm, pe alt plan, că un asemenea succes n-a reprezentat o fulgurantă strălucire. Odată cu încheierea primei ediții a festivalului și mai mulți tineri s-au apropiat de artă și cultură sub cele mai felurite chipuri. Formațiile prezente în concurs au continuat să-și îmbogățească colectivul artistic și repertoriile, să cizeleze piesele cu care s-au impus. Au continuat, totodată, să le prezinte, consecvent, publicului (în municipiu și localități ale județului), în zile comemorative ori în cele înscrise pe calendarul propriei activități.

Participarea la festival a dăruit tinerilor de aici legitime satisfacții. Dar tot această participare le-a trezit o nobilă nemulțumire.

„Puteam și mai mult, ne spune secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere, **Viorel Pintea**. Voiam din tot sufletul să urcăm spre trepte superioare în finala marii noastre întreceri în muncă și artă. Știm că avem posibilități mari, că avem tineri înzestrați, că există în ei o dorință de afirmare și în alte domenii decît cele profesionale, în cel mai bun înțeles al cuvîntului. De aceea, trebuie să muncim mai mult, mai bine, cu foloase din ce în ce mai substanțiale. În ediția a doua a festivalului ne propunem nu numai, așa cum lesne se poate închipui, ocuparea unor locuri fruntașe, ci și continua dezvoltare a activităților cultural-educative, capabile să-și justifice pe deplin caracterul de masă".

Toate aceste lucruri ne îndreptățesc să desprindem din lecția festivalului o generoasă și semnificativă lecție de viață. Festivalul a descoperit noi aptitudini, a consacrat noi forme și fapte artistice. Numărul lor, așa cum se știe, nu este mic. Poate că cel mai important aspect însă este cel al stimulării spiritului creator al maselor, într-o măsură necunoscută înainte, că a apropiat foarte mulți tineri de lumina artei și culturii, că a trezit în ei **pasiunea pentru propria desăvîrșire morală și spirituală.**

Iată, un fapt demn de **a fi** reținut. În multe cazuri, înaintea primei ediții, multe dintre formațiile artistice ale întreprinderii se înfiripau și își susțineau manifestările cu ajutorul unor instructori „din afară". Experiența festivalului a demonstrat, aici, ca și în alte părți, că totul se poate realiza numai cu forțe proprii. Astăzi, instructorii sînt tineri ai uzinei, absolvenți sau numai cursanți la Școala populară de artă din oraș.

Am cunoscut cîțiva dintre ei. De pildă, **Zoltan Varga**, de meserie frezor, în vîrstă de 27 de ani. Formația de dans tematic pregătită de el și spectacolul „Eliberarea" (o emoționantă rememorare a luptei comuniștilor în ilegalitate și a victoriei lor) au fost distinse în festival.

— Cum ați obținut acest succes ?, îl întreb.

— Cu multă trudă. Majoritatea tinerilor dansatori nu văzuseră niciodată o scenă de mai mari dimensiuni, și nu știau să exemplifice cît de cît corect nici măcar dansurile clasice.

— Cît timp consacrați pregătirii ?

— De la două la patru ore zilnic.

— Zilnic ? !

— Da, altfel nu putem avea pretenția să obținem ceva.

— Ce pregătiți pentru cea de a doua ediție a festivalului ?

— Două spectacole : **Eliberarea**, într-o viziune mult mai profundă, cred eu, și unul nou, la care lucrăm deja, **Ecaterina Teodoroiu.**

— Veți juca și în acesta ?

— Firește, mă pasionează montarea și regizarea unui spectacol, dar nu concep să nu joc și eu în el, să nu particip alături de colegii mei la susținerea lui.

Zoltan Varga nu pregătește numai aceste două spectacole, așa cum am aflat, în continuare. Paralel, încheagă și un spectacol de microvarietăți destinat sărbătoririi în întreprindere a fruntașilor. Tot el inițiază tineri de la alte întreprinderi, la cluburile lor, în primii pași spre dans. Nu-i plac diletantismul, improvizația, indiferent în ce domeniu s-ar manifesta. Cu atît mai mult în arta pe care a îndrăgit-o de mic. **Zoltan Varga** ne impune în consecință prin întreaga sa activitate și ținută ca autentic activist pe teritoriul artei, ca pasionat animator cultural a cărui biografie se reducea nu cu mult timp în urmă la un singur cuvînt : frezor.

Un alt exemplu. **Nicolae Bunta.** Reglor. În vîrstă de 26 de ani. El a pregătit cele două brigăzi artistice, **Cronos și noi** și **Stadionul muncii**, distinse și ele, în etapele municipală și interjudețeană a festivalului. A devenit instructor după absolvirea Școlii populare de artă, ca și colegul său de muncă, **Zoltan Varga.** Bunta este un om inventiv, un spirit viu, mobil, capabil să surprindă date, aspecte semnificative ale vieții uzinei. Vede, discută, notează și, dintr-un noian impresionant de fapte, încheagă, selectiv, viitorul scenariu. Așa cum este și cel al viitorului spectacol pregătit pentru a doua ediție a competiției.

— Ce va cuprinde acest spectacol ?

— Fapte de muncă, așa cum se petrec ele în viața de zi cu zi, răspunde **Nicolae Bunta.** O evocare concretă, precisă, care să stimuleze energiile și care, în registru satiric, să sancționeze unele neajunsuri, unele abateri ale tinerilor. Vrem ca această nouă brigadă, nouă în toate sensurile, fiindcă am cooptat deja noi membri, noi artiști amatori, să fie o oglindă a activității noastre, a felului cum înțelegem să muncim și să trăim, a maturității, a spiritului nostru critic și autocritic.

— Cum cooptați noi membri?

— La început după înfățișare, apoi îi verificăm.

— Numai ?

— Numai ! Știți cum s-au născut cele două brigăzi laureate ? Din echipa de plugușor a secției, ad-hoc alcătuită în luna ianuarie a acestui an.

La „Înfrățirea" lucrează și se afirmă foarte mulți tineri de talent. Ne-au impresionat aptitudinile lor. Și mai mult decît toate spiritul în care muncesc și creează, emulația reală, al cărei rod devine mereu mai bogat. Mai au, bineînțeles, de înfrînt unele inerții, de șlefuit cu migală atît faptele de artă cît și propria personalitate. Mai au de căutat, de învățat. Pasiunea, fervoarea pe care o pun însă în tot ce fac stau garanție că drumul lor spre împlinire nu poate fi decît ascendent. În discuția cu tinerii remarcam, la un moment dat : ați făcut mult. Nu foarte mult, mi-au replicat ei. Dacă noi sîntem tentați să ne gîndim la aceste cuvinte ca la o metaforă, ei se gîndesc la ele, clipă de clipă, ca la o realitate menită să-i propulseze mereu înainte.

C. R. CONSTANTINESCU

GALAȚI

Continuitate și inovație, reperele fundamentale ale formațiilor artistice

Înființarea de noi formații artistice și realizarea unei cuprinderi mai mari în cadrul mișcării de amatori sînt pentru tinerii gălățeni formele principale și imediate de participare la această nouă ediție a marii competiții naționale care este Festivalul „Cîntarea României." La fel ca la prima ediție în fața de debut, în fermele cooperativelor agricole de producție și în secțiile întreprinderilor industriale, în școli și șantiere asistăm la nașterea a noi formații și colective artistice. Sîntem conștienți că nu toate vor depăși repede pragul anonimatului, dar sîntem și convinși că destule se vor afirma spectaculos, ajungînd chiar în etapa finală a festivalului, acolo unde se împart laurii. Asemenea preocupări am înregistrat în zilele trecute și în Berești, un mic și tînăr ors din partea de nord a județului Galați.

— Am semnat de curînd „certificatele de naștere" a încă 3 formații artistice de amatori, ne declară tovarășul Ion Alexa, *secretar adjunct cu propaganda la comitetul orășenesc de partid. Este vorba de o formație de muzică ușoară și una de dansuri populare, precum și despre un colectiv de montaj muzical-literar. Membrii formațiilor sînt tineri și ne vom strădui ca împreună să ajungem la evoluții artistice meritorii, așa încît să pătrundem la această nouă ediție, în etapele superioare ale concursului.*

Obiectivul propus este realizabil și tocmai de aceea tinerii din formații își concentrează eforturile pentru a dobîndi o mai pronunțată creștere valorică de la o repetiție la alta, de la un spectacol la altul. Despre dăruirea și aspirațiile lor ne-a vorbit cu căldură Ion Trif Pleșa, *secretar al comitetului orășenesc U.T.C. În ce ne privește, contăm pe o participare concludentă la festival și a lui Ion Trif Pleșa, a acestui poet foarte talentat, cunoscut de editorii de literatură și de paginile revistelor* Luceafărul *și* Flacăra.

La Casa de cultură din Tg. Bujor, un alt mic și tînăr oraș din partea de nord a județului Galați, asistăm la repetițiile unei formații de dansuri de 24 perechi. Sînt cuprinse în ea trei generații. În urmă cu o săptămînă formația a primit „botezul focului" ieșind în fața propriului public.

— Am ajuns acum, la începutul noii ediții a Festivalului Cîntarea României, *la constituirea unui ansamblu artistic, îmi spunea* Stoica Pricop, *directorul Casei de cultură. Susținînd spectacole cel puțin o dată pe lună, fiecare formație participă la trei repetiții pe săptămînă, face des eforturi să se autodepășească, să-și sporească măiestria artistică. Evoluțiile recente la festivalurile „Holda de aur", de la Botoșani, unde ansamblul nostru a cucerit locul II și „Cîntec de răsună lunca", de la Tecuci, unde ne-am situat pe locul III, îndreptățesc aspirațiile noastre la participarea concludentă la marele festival.*

Tot la Tg. Bujor, prof. Nicu Virgolici, *președintele comitetului orășenesc de cultură și educație socialistă, ne vorbea despre constituirea unei formații de teatru la cooperativa agricolă de producție, colectiv din care fac parte 11 cooperatori, despre entuziasmul cu care participă la punerea în scenă a piesei Să nu uităm de Val. Munteanu. Realizîndu-se cuprinderea în mișcarea de amatori a aproape tuturor tinerilor din oraș, se poate spune că și la Tg. Bujor se îndeplinește un deziderat al festivalului, acela al unei înalte participări la actul artistic al creatorilor de valori materiale.*

— În cadrul fazei de masă a festivalului, ne spunea tovarășul Ion Petrulias, *directorul Centrului de îndrumare al creației populare și a mișcării artistice de amatori din județul Galați, noi angajăm toate formațiile într-o întrecere pe genuri de artă sub genericul „Omagiu partidului și republicii", care se va încheia cu un spectacol în ziua de 30 decembrie a.c. Pentru instruirea formațiilor, pentru o bună asistență tehnică am apelat la actori și regizori din instituțiile profesioniste, la oameni de cultură și artă cunoscuți prin realizări anterioare, la instructorii pe care i-am pregătit prin cursuri de vară.*

Cum este și firesc, la nivelul județului se caută căi și metode pentru ca viața formațiilor artistice de amatori să fie mai intensă, pentru o participare mai concludentă a artiștilor profesioniști la festival.

Valorificarea superioară a întregului potențial creator pe județ, presupune și o antrenare mai decisă a artiștilor plastici, a poeților și prozatorilor, a muzicienilor, a actorilor din cele trei teatre din Galați. Pe acest teren, lupta pentru calitate nu trebuie să cunoască întrerupere sau concesii. Ne gîndim apoi la folosirea mai judicioasă a unor mijloace pe care Comitetul județean de partid le-a creat pentru factorii culturali. Așa, de exemplu, publicația „Incandescențe" subintitulată „Foaie a cenaclurilor literare" și editată periodic de Comitetul județean de cultură și educație socialistă și Centrul de îndrumare, nici la al 6-lea număr nu a ajuns să fie așa cum se subintitulează. Se tipăresc poezii sau proză, ici și colo cîte un articol bombastic, neadecvat prin ton și conținut, și nici un rînd, nici o știre despre viața cenaclurilor, nici o cronică de la ședințele sau manifestările lor, nimic despre contribuția cenaciliștilor la desfășurarea activității celorlalte colective artistice, la alcătuirea repertoriilor sau a textelor necesare brigăzilor artistice din diferite localități sau întreprinderi.

Pe această direcție sîntem îndreptățiți să considerăm că perfecționarea muncii de îndrumare ar fi încă o cale care ar asigura participarea mult mai rodnică, pe măsura posibilităților, a colectivelor artistice și a formațiilor de amatori din județul Galați la a doua ediție a Festivalului Cîntarea României.

ION CHIRIC

Lucrările de pictură reproduse, au fost selectate și distinse în faza finală a primei ediții a Festivalului național „Cîntarea României", concretizată în ampla expoziție republicană a creatorilor amatori.

Noi documente despre clasici

Numărul 3 (28) al revistei Manuscriptum *se vădește a fi, într-o bună tradiție a publicației, dens, substanțial, armonios alcătuit, axat pe descoperirea și interpretarea unor documente cu adevărat semnificative privind biografia și opera scriitorilor noștri clasici. Desprindem din sumar bogatul „moment" Eminescu, care ne propune noi pagini de proză, extrem de interesante considerații de ordin științific ale poetului, reunite sub titlul* Fiziografie *(a căror editare continuă din numărul anterior), episodul brașovean al tînărului îndrăgostit de teatru, așa cum ni-l evocă corespondența epocii și, în aceeași sferă de preocupări, comentarii asupra rolului său de „cenzor" și sfătuitor teatral (practic, asupra intervențiilor sale în textul piesei „Devotamentul" de Eugenia Frangolea). Toate aceste restituiri au darul de a adînci perspectiva asupra complexei personalități a poetului, de a ilumina din unghiuri noi spiritul său de largă deschidere filosofică, valențe necunoscute ale scrisului și cugetării sale.*

În acest număr reținem, de asemenea, între atîtea și atîtea materiale de real interes și importanță pentru istoriografie, publicarea unui fragment din romanul inedit „Pe drumul noului Damasc", al lui N. D. Cocea, roman demascator al terorii dezlănțuite de „furia verde" în România, care în condițiile politice ale anilor 1936—1937 a fost osîndit să nu vadă lumina tiparului. Fragmentul depune mărturie nu numai pentru talentul scriitorului, ci și pentru înalta sa conștiință patriotică, pentru atitudinea sa fermă și curajoasă în apărarea rațiunii, demnității și libertății.

Remarcăm, în continuare, un captivant grupaj dedicat lui Lucian Blaga. Cronica unei existențe, *ca să folosim genericul revistei, este magistral desfășurată în corespondență, în fragmentele autobiografice („Pro domo"), în celelalte documente ce atestă legăturile sale cu mediul literar al timpului.*

Excelente sînt, fără îndoială, și inițiativele reproducerii selective, a piesei mai puțin cunoscute a lui Gheorghe Barițiu Inimile mulțămitoare, *cea a prezentării „cronicii unui roman", Jar, de Liviu Rebreanu, ca și cea a publicării corespondenței lui Mihail Sadoveanu cu N. N. Beldiceanu.*

O mențiune aparte pentru ilustrația numărului, bogată, evocatoare, cu calitățile unui document de primă mînă. Acest număr, de o remarcabilă ținută, celebrează astfel cele două decenii de existență ale uneia dintre prestigioasele noastre instituții culturale, Muzeul literaturii române.

RADU C. CORNEL

ACCENTE

Cît de exact ne informează instrumentele de informare cinematografică?

O importantă lucrare — **Cinematografia ca artă**, datorată lui Guido Aristco, apărută la Editura „Meridiane" în 1965; o altă, monumentală, **Comici vestiți ai ecranului**, în 1969, la aceeași editură; cîteva monografii admirabile, datorate lui I. D. Suchianu în colaborare cu Constantin Popescu; o **Istorie a Hollywoodului**, o **Arta filmului** de Lindgren și una referitoare la estetica sa: **Film și creație** de Lawson; în fine, contribuția originală, după știința noastră, se reduce la o lucrare despre **Comedia burlescă** scrisă de Iordan Chimet, la o alta a Manuelei Gheorghiu **Filmul și armele**, recentă, și o incursiune în **Filmul românesc de altădată** scrisă de un regizor de altădată, Jean Mihail — cam acestea ar fi lucrările despre film, istorie, estetică, sociologie ale celei de a șaptea arte pe care le avem la dispoziție și oricine vede că este foarte puțin. Credem că filmul românesc la ora actuală justifică o estetică de anvergură, pentru că dacă nu se poate vorbi încă de o „școală românească de cinema" recunoscută ca atare pe plan mondial, ea este în certă formare, reperele există și pericolele de referință nu lipsesc. Să fie vorba de o nejustificată **timiditate** în abordarea subiectelor de anvergură? Să ne găsim încă în perioada acumulărilor, a tatonărilor, a prefigurărilor marilor teme? Deocamdată este de semnalat că eforturile exegeților români se îndreaptă mai ales în direcția aparaturii critice, a „instrumentelor de lucru". Un **Dicționar cinematografic** semnat de B. Ripeanu și C. Cristian este mult mai sistematic, mai aproape de o lucrare cu caracter științific. În fine, recent, a apărut un foarte util — ca apariție — **Dicționar al actorului de film** datorat lui Napoleon Toma Iancu care însă la cercetare ridică serioase obiecții. Un dicționar nu este altceva decît ceea ce se pretinde a fi, dar prin însăși conținutul lui este o **istorie sintetică, o ierarhizare valorică.** De aceea apariția unui astfel de dicționar este foarte importantă. Cercetătorul trebuie să aleagă între două modalități — ori investighează sec, mulțumindu-se să fie un util informator, ori încorporează în sinteză propria sa viziune asupra lumii investigate. A doua modalitate este mai completă și mai pretențioasă și pe aceea a ales-o Napoleon Toma Iancu. Autorul ar fi trebuit însă să știe în cazul acesta că nu are voie să greșească. Să fie foarte sigur pe sine și pe limbajul său critic și, în plus, să păstreze o dreaptă și reală cumpănă între reprezentanții diferitelor școli, în care, în mod firesc, **școala națională de film trebuie să aibă, să ocupe un loc important.** Primul reproș care se aduce îndeobște unui dicționar este acela al absențelor, probabil că nu există dicționar fără un astfel de reproș. Depinde însă de gravitatea absențelor, de ceea ce semnifică ele, în dauna cui s-au produs. Cartea de față ne face, de pildă, o istorie cvasicompletă a starurilor, starlettelor, meteorilor de la Hollywood, de la începuturi pînă prin 1945, cînd încep lacunele. Nu putem obiecta că nu sîntem informați cu amănunțime despre genul de „farmec divistic" — o expresie, se pare, favorită — al fiecăreia din ele, dacă erau pătimașe sau romantice, dacă frumusețea și temperamentul era brun sau blond. Aflăm însă mult mai puține despre mari actori ai cinematografului postbelic, cinematograf „fundamental" am zice, dacă expresia ar fi acceptată. Chiar din cel american atît de sirguincios cercetat. Lipsesc din școlile europene nume mari ale cinematografului contemporan — care nu s-au impus anul trecut — și dacă nu ne-am opri decît la sovieticii **Elina Bistrițkaia, Ludmila Savelieva** și... însuși **Vasili Șușkin** ar fi prea destul. Nici faimoasa școală de film japoneză nu-l are, desigur, numai pe **Toshiro Mifune.** Se creează astfel o disproporție între epoci și școli de film, o disproporție care este departe de adevăr. „La noi acasă" absențele sînt însă mai semnificative și ne dor mai mult, firește. Autorul își cere scuze la început, în special actorilor români tineri — lucru la care s-ar putea obiecta că un dicționar nu-și cere scuze — **este** pur și simplu. Iar un dicționar care apare în vara anului 1977, cu rapida tehnică de tipărit contemporană și care nu consemnează numele actorilor de cinema români — **Mircea Diaconu, George Mihăiță, Vladimir Găitan, Ileana Popovici, Gabriel Oseciuc** — este dacă nu părtinitor, atunci depășit. Ciudat pentru un autor să se vrea depășit chiar de la apariție. Cu atît mai mult cu cît la data cînd lucrarea era în editură, cariera acestor actori era consolidată, filmografia justificativă exista. Ni se vorbește de marea realizare a lui Dinică în „Prin cenușa Imperiului", deci Gabriel Oseciuc terminase demult și „Zidul" și... „Prin cenușa Imperiului". Mircea Diaconu, acest actor născut pentru cinema, făcuse și „Filip cel Bun" și „Mere roșii" și „Actorul și sălbaticii". Ileana Popovici avea, ca și Găitan sau Mihăiță, probabil vreo zece filme făcute, un „stil" de personaj impus și așa mai departe. Este, cel puțin, straniu să apară un dicționar al actorului de film în care, printre români, să nu întîlnim numele marii actrițe **Olga Tudorache,** din fericire neocolită de cinematografie. Este cel puțin straniu ca din el să lipsească numele **Elizei Petrăchescu,** care a creat cîteva extraordinare portrete cinematografice. Apoi, dacă nici premianții nu ni-i trecem în dicționarul în care avem în schimb istoria romanțată și sintetică a faimoasei vedete **Camilla Horn,** ce mai e de adăugat? Flavia Buref a făcut vreo zece filme în glorioasa perioadă a consolidării filmului românesc, a adus în țară primul **„Premiu de popularitate"** cîștigat de un actor român, obținut la un festival internațional, în Argentina, dar nu figurează în acest dicționar, ca și cînd „Setea", „A fost prietenul meu" sau „Procesul alb" nu s-ar fi făcut niciodată avînd-o ca protagonistă. Lipsește cu desăvîrșire numele lui **Marin Moraru,** unul din cei mai mari actori, fantastica „voce" a lui moș Costache din „Enigma Otiliei", savurosul personaj din „Toamna bobocilor", și mai savurosul personaj din „Operațiunea Monstrul".

Iată numai cîteva absențe „de neiertat" care pun într-o lumină falsă fondul actoricesc de aur al filmului românesc. Sînt și neglijențe de filmografie. Din filmografia lui Amza Pellea nu poate lipsi **Ipu** din „Atunci i-am condamnat pe toți la moarte" sau **Manlache Preda** din „Osînda" — premiu de interpretare la Moscova. Sînt și caracterizări precare, într-un stil, să-i zicem, neglijent. Ioana Bulcă a „achiziționat un prestigiu notabil". Belmondo este **predestinat repertoriului de serie** abordînd „cu dezinvoltură uimitoare o gamă variată de roluri" (?!) despre activitatea de regizor a lui Sergiu Nicolaescu nu se spune nimic — o fi calificativul autorului — în schimb sîntem informați, în cazul cînd nu știam, că „talentul nativ se întîlnește cu eleganța masculină" la popularul cineast. Semnalăm pentru uzul cititorului cîteva neglijențe și inexactități: în **Cuvîntul înainte** autorul se întreabă cînd va fi murit Francesca Bertini? Ne grăbim să-l liniștim, trăiește și, cu o uimitoare longevitate, primește chiar roluri. Fotografia publicată a fi a lui Mihai Pălădescu aparține de fapt lui Valentin Plătăreanu; pe Erich von Stroheim chiar așa îl chema. Filmul „Stejar — extremă urgență" nu este realizat de Doru Năstase, cum scrie în filmografia lui Ion Caramitru, ci de Dinu Cocea. Și așa mai departe.

SMARANDA JELESCU

AGENDA

TELEGRAME

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a trimis tovarășului LEONID ILICI BREJNEV, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., următoarea telegramă :

Cu prilejul adoptării noii Constituții a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, am deosebita plăcere ca, în numele Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Guvernului Republicii Socialiste România, al întregului popor român și al meu personal, să vă adresez cele mai calde felicitări dumneavoastră, Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Prezidiului Sovietului Suprem și Consiliului de Miniștri, popoarelor sovietice prietene.

Adoptarea noii Constituții, în preajma celei de-a 60-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, marchează un moment de o deosebită semnificație în marea operă înfăptuită de popoarele frățești ale Uniunii Sovietice, sub conducerea partidului comunist, pentru făurirea societății comuniste în patria dumneavoastră.

Îmi exprim și cu acest prilej convingerea că relațiile de strînsă prietenie și colaborare pe multiple planuri dintre partidele și țările noastre se vor dezvolta și aprofunda continuu, în spiritul înțelegerilor stabilite cu ocazia întîlnirilor pe care le-am avut împreună, spre binele popoarelor noastre, în interesul cauzei generale a socialismului și păcii în lume.

Vă transmit, stimate tovarășe Brejnev, dumneavoastră, Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Prezidiului Sovietului Suprem și Consiliului de Miniștri ale U.R.S.S., popoarelor Uniunii Sovietice, cele mai sincere urări de noi succese în înfăptuirea obiectivelor trasate de Congresul al 25-lea al P.C.U.S. pe calea luminoasă a comunismului.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit din partea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Guineea-Bissau, LUIS CABRAL, următoarea telegramă :

Vă mulțumesc călduros pentru amabilul dumneavoastră mesaj de felicitare adresat cu ocazia sărbătorii noastre naționale și vă transmit cele mai bune urări pentru fericirea dumneavoastră personală precum și pentru dezvoltarea ascendentă a relațiilor de prietenie și cooperare dintre cele două țări, în interesul comun al popoarelor noastre.

La Academia „Ștefan Gheorghiu" a avut loc, vineri, 7 octombrie, festivitatea de închidere a cursurilor și de înmînare a diplomelor absolvenților Institutului central de pregătire a cadrelor de conducere din economie și administrația de stat.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, absolvenții au adoptat o telegramă adresată secretarului general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, în care se spune: „Ne sînt vii în minte indicațiile și orientările de excepțională valoare date de dumneavoastră cu prilejul consfătuirilor de lucru de la C.C. al P.C.R. din luna septembrie a.c., care vor constitui pentru noi toți o călăuză în munca pe care o vom desfășura. Întorcîndu-ne în fruntea unităților noastre, vom face totul pentru a spori eficiența muncii, pentru a valorifica mai bine resursele materiale, capacitatea creatoare a colectivelor în care muncim, vom manifesta exigență partinică pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce ne revin, vom milita neobosit pentru înfăptuirea prețioaselor dumneavoastră indicații".

Vineri s-a înapoiat de la Pekin delegația de prietenie a poporului român, condusă de tovarășul Paul Niculescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, care a făcut o vizită în Republica Populară Chineză.

Pe aeroportul Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășul Gheorghe Cioară, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., viceprim-ministru al guvernului, de activiști de partid și de stat.

Au fost prezenți Li Tin-ciuan, ambasadorul R. P. Chineze la București, și membri ai ambasadei.

La plecare, pe aeroportul din capitala R.P. Chineze, delegația a fost salutată de Ci Ten-kuei, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, viceprernier al Consiliului de Stat, Liao Cenci, membru al C.C. al P.C. Chinez, membru al Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Reprezentanților Populari ai R.P. Chineze, Iu Gian, adjunct al ministrului afacerilor externe, Wan Pin-nan, președintele Asociației de prietenie a poporului chinez cu străinătatea.

A fost prezent Nicolae Gavrilescu, ambasadorul țării noastre la Pekin.

Cu prilejul încheierii misiunii sale în țara noastră, ambasadorul Statelor Unite Mexicane la București, Armando Cantu, a oferit, vineri, o recepție.

În baza convenției de colaborare dintre uniunile artiștilor plastici din țara noastră și Republica Democrată Germană, vineri la amiază s-a deschis, la Galeria „Căminul artei" din Capitală, expoziția „Ilustrația de carte din R.D. Germană".

(Agerpres)

Cronică U.T.C.

Ieri a sosit în Capitală, Joseph Jimmy, reprezentant al conducerii Tineretului Organizației Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.) care va efectua o vizită în țara noastră la invitația C.C. al U.T.C.

Miting al prieteniei româno-coreene

Cu prilejul vizitei în țara noastră a delegației militare coreene conduse de generalul de armată O Gin U, membru al Comitetului Politic, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, ministrul forțelor armate populare ale Republicii Populare Democrate Coreene, în sala Teatrului dramatic din Brașov a avut loc, vineri, un miting al prieteniei româno-coreene, organizat de Comitetul municipal Brașov al P.C.R., și Ministerul Apărării Naționale.

La miting au luat parte numeroși muncitori, ingineri și tehnicieni din cadrul întreprinderilor, elevi și studenți, cadre didactice și oameni de știință, artă și cultură, militari, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Au participat tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al Comitetului județean de partid, Sin In Ha, ambasadorul R.P.D. Coreene la București, și Pak Zi Săk, atașatul militar al R.P.D. Coreene.

După intonarea imnurilor naționale ale celor două țări, tovarășul Cornel Șandru, secretar al Comitetului municipal de partid, a deschis mitingul prieteniei româno-coreene.

A luat apoi cuvîntul generalul-colonel Ion Coman, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul apărării naționale al Republicii Socialiste România, care a subliniat că vizita ministrului forțelor armate ale R.P.D. Coreene și a delegației militare care îl însoțește constituie o nouă expresie a relațiilor de prietenie și colaborare statornicite între țările și popoarele noastre legate prin comunitatea orînduirii sociale, prin aspirațiile supreme de făurire a societății socialiste și comuniste. O însemnătate deosebită pentru întărirea acestor relații o au contactele și convorbirile dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Kim Ir Sen. Întîlnirile de la Phenian, din 1971, și de la București, din 1975, dintre cei doi conducători de partid și de stat au dat un nou impuls relațiilor pe multiple planuri dintre țările, partidele și popoarele noastre — relații în cadrul cărora un moment de importanță istorică îl reprezintă semnarea Tratatului de prietenie și colaborare dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană. În încheiere, vorbitorul a arătat că în spiritul solidarității militante revoluționare, România susține cu hotărîre eforturile R.P.D. Coreene îndreptate spre îmbunătățirea relațiilor dintre partea de nord și partea de sud a Coreii, în scopul realizării idealului național de unificare independentă și pașnică a țării, fără nici un amestec din afară.

Mulțumind pentru primirea caldă, prietenească ce i-a fost rezervată, expresie a solidarității ferme a poporului și armatei române față de poporul și militarii armatei populare coreene, generalul de armată O Gin U a înfățișat realizările obținute de poporul R.P.D. Coreene în dezvoltarea economiei, științei și culturii, în întărirea capacității de apărare. Vorbitorul a subliniat în continuare că în lupta sa pentru unificarea independentă și pașnică a patriei, poporul coreean se bucură de sprijinul neprecupețit al poporului român, al forțelor progresiste din întreaga lume. Întîlnirea dintre tovarășul Kim Ir Sen, conducătorul iubit și stimat al poporului coreean, și tovarășul Nicolae Ceaușescu, conducător eminent al poporului român — a spus vorbitorul — a permis dezvoltarea pe o treaptă superioară a relațiilor de prietenie și colaborare dintre popoarele și armatele celor două țări. Exprimîndu-și convingerea că relațiile de prietenie și colaborare statornicite între popoarele și armatele celor două țări se vor întări și dezvolta continuu în spiritul Tratatului de prietenie și colaborare coreeano-român, vorbitorul a adresat un cald salut poporului frate român și noi succese în lupta pentru transpunerea în viață a hotărîrilor celui de-al XI-lea Congres al P.C.R.

PROBLEME ALE UMANITĂȚII ÎNTRE PREZENT ȘI VIITOR

Dialog cu acad. N. N. Semionov,

Erou al Muncii Socialiste din U.R.S.S., Laureat al Premiului Nobel

Fizicianul sovietic de renume mondial, academicianul Nicolai Semionov, în vîrstă de peste 80 de ani, în timpul îndelungatei sale activități a pregătit o pleiadă de renumiți oameni de știință aflați în primele rînduri ale științei moderne. Și acum, el consacră multă energie, forță și căldură sufletească educării tineretului. Faima „școlii lui Semionov" este cunoscută în întreaga Uniune Sovietică.

Savantul a consimțit din nou să ne relateze pentru ziarul „Scînteia tineretului" cîteva gînduri și frămîntări personale legate de educația studenților, a tinerelor cadre de cercetători și lucrători din domeniul științei, răspunzînd astfel la solicitarea noastră de a colabora la realizarea unui dialog internațional în probleme ce privesc umanitatea, între prezent și viitor.

Să crezi în succesele urmașilor tăi

Iată, așadar, că mileniul III nu mai reprezintă un vis fabulos, o imagine zămislită din lecturi științifico-fantastice, ci un teritoriu iminent pentru gîndire, acțiune și speranță. Pentru că, poate mai mult ca oricînd, omenirea de azi, din mileniul II, a învățat în cele aproximativ 722 000 de zile trăite din era noastră să gîndească cu un pas înainte, să vrea să știe ce o așteaptă, nu pasiv, nu „din afară", ci **acționativ și implicată.** Și cum nu mai este un secret pentru nimeni că mileniul III aparține integral și exclusiv tumultuosului proces al revoluției în știință, în tehnică, în gîndire, socotesc că un loc însemnat trebuie să-l acorde societatea, încă din ziua de azi, formării tinerilor oameni de știință, împreună cu care vor colabora în viitor, potențialii conducători ai națiunilor.

De aceea, îmi propun să vă împărtășesc cîteva gînduri despre virtuțile adevăratului om de știință, de azi și de mîine, despre creșterea și educarea tineretului în știință în deceniul 8 al ultimului nostru secol de mileniu. Gîndurile mele vor încerca să sintetizeze o experiență de o viață sub raport etic — la catedră, în laborator, printre dascăli și studenți. Am avut o viață plină și pot să spun cu curaj că nu trebuie să lucrezi pentru glorie, nici pentru carieră, ci doar pentru a crea valori științifice și a aduce astfel foloase societății. Cît privește gloria, dacă e să vină, apare ca și singură. Apoi, nu trebuie să fii individualist, trebuie să lucrezi pe baze colective. Nu-ți ascunde ideile de ceilalți. Fii profund principial și cinstit cînd discuți lucrările proprii sau ale altora. Trebuie să fii un om cu convingeri ideologice ferme, să ai întotdeauna în față țelul principal, acela ca prin aportul tău să accelerezi construirea societății comuniste.

Un astfel de savant ne aduce bucurii nu numai prin intermediul învățăturii sale, ci și prin **succesele urmașilor săi**, care lucrează la rezolvarea acelorași sarcini cu el, independent de simpatii sau de antipatii personale. El apreciază talentul la elevi, le dezvoltă inițiativa și năzuința de a lucra independent, nu-i transformă niciodată într-o forță auxiliară pentru lucrările sale personale. El nu-și va pune niciodată numele pe brevetele sau articolele discipolilor, dacă nu a participat nemijlocit la lucrări ci a dat numai indicații generale.

M-am convins acum și mai mult că prin conducere științifică nu trebuie înțeles să ajungem la a **conduce tineretul de mînă**. Am respins dintotdeauna o asemenea metodă, încă în timpul cînd am fost cu numai cinci-șase ani mai vîrstnic decît tinerii mei elevi. Și niciodată în viață nu am regretat. Noi trebuie să educăm nu numai oameni cu inițiativă, ci un **colectiv creator** de tineri savanți care să știe să-și expună deschis și precis părerea și să asculte cu atenție critica celor mai mari, dar și a colegilor tineri. Într-un astfel de colectiv cei tineri învață de la conducător, dar și conducătorul învață de la cei tineri și se creează o atmosferă minunată de muncă creatoare comună, care aduce bucurii incomensurabile.

Este necesar ca tinerii să înțeleagă singuri multe lucruri, să-și caute căi proprii, soluții, chiar dacă nu cele mai bune, dar **proprii**. După primii pași nesiguri aceasta oferă posibilitatea tinerilor să-și simtă forța proprie, capacitatea de a păși cu greu, dar tot mai siguri în știință.

Datoria noastră este să propunem tineretului probleme fără răspunsuri evidente, să nu le impunem părerile noastre și căile noastre de rezolvare, cerîndu-le ca rezultatele să corespundă neapărat punctului de vedere al conducătorului. Sîntem obligați să ajutăm, să criticăm, dar nu să impunem. Și mai trebuie să ținem minte că nici gradele, nici vîrsta, nici meritele științifice nu au de fapt o importanță prea mare în relațiile științifice cu discipolii, oricît de tineri ar fi ei. Noi trebuie să discutăm cu ei de la egal la egal. În lumina adevărului sînt importante doar **argumentele științifice.**

Îmi amintesc de un caz. Un laborant de 16 ani, după ce a ascultat comunicarea unui șef de lucrări foarte talentat, a luat cuvîntul în cadrul Consiliului științific și a spus că, după părerea sa, rezultatele experimentale nu au fost interpretate just de raportor și a oferit o interpretare proprie. La început toți au crezut că laborantul a greșit. Treptat, însă, în cursul dezbaterilor, s-a stabilit că el a avut dreptate. Acest caz nu a jignit pe nimeni, nici pe raportor, care conducea laboratorul unde lucra viitorul academician I. Zeldovici. Dimpotrivă, între ei s-au stabilit relații trainice de prietenie.

Sfatul celui mai vîrstnic este foarte important. Totuși, de la bun început, tineretul trebuie învățat, pe de-o parte, **să fie curajos**, să-și cultive tăria de caracter a pionierilor științei, iar pe de altă parte **să lucreze în colectiv**, să respecte părerile tovarășilor. Este foarte important ca tînărul cercetător să înceapă să considere domeniul de lucru al conducătorului său, ca propriul său domeniu. Știți oare ce înseamnă triumful suprem al dascălului? Acest triumf vine atunci cînd elevul uită de impulsul inițial și consideră sectorul respectiv al științei drept sectorul său propriu. Dascălul se bucură întotdeauna cînd elevul îl depășește...

Să mă întorc la anii tinereții mele, la Institutul fizico-tehnic. Activitatea creatoare era considerată ca lucrul principal în studii, uneori mai important chiar decît examenele. Noi căutăm să creăm studenților toate condițiile pentru însușirea cunoștințelor, fără însă a le impune noțiuni care să împiedice activitatea creatoare.

Dezvoltarea științei se produce atît de repede încît volumul general al cunoștințelor în cadrul fiecărei discipline se dublează periodic. Totodată se desfășoară și procesul întrepătrunderii rapide a diferitelor științe. Studentul nu poate căpăta întregul complex de cunoștințe necesare unui cercetător modern. Dar mai cu seamă peste 20—25 de ani. Chiar dacă acest lucru ar fi posibil, noi am transforma creierul unui om tînăr într-un fel de depozit de cunoștințe pasive, lichidînd orice dorință de a crea.

Consider că drumul principal al pregătirii superioare a viitoarelor cadre științifice și inginerilor cercetători este calea **activității științifice** și de cercetare independentă și autopregătirii legate de ea. Aș defini această cale drept cunoașterea generalului prin particular. Lucrînd în mod creator pentru cercetare, studentul vine în contact în mod inevitabil cu acele capitole ale științei care îi sînt necesare pentru rezolvarea problemei. El este nevoit să citească mult. El este nevoit să pătrundă cele mai moderne metode de cercetare, să cunoască cele mai noi aparate. El trebuie să creeze dispozitive proprii și de aceea va fi nevoit să-și extindă cunoștințele în domeniul materialelor și proiectării. Pentru analiza rezultatelor el are nevoie de calcule complexe și de aceea va face cunoștință cu mașinile electronice de calcul și cu modalitățile de programare. În ultimele etape, studentul va voi să cunoască exact locul cercetării sale în ansamblul dezvoltării științei și tehnicii.

Dacă ai de gînd să desfășori activitate științifică, trebuie să știi că **nu devine niciodată savant omul care se plictisește după șase ore de lucru** la o instalație sau la masa de lucru. În cadrul laboratorului nostru de la Leningrad, condus de Ioffe, noi lucram adesea și cîte douăsprezece ore. Dealtfel, așa se lucrează în cadrul majorității laboratoarelor institutului de chimie fizică. În fața problemelor pasionante ale științei se dau la o parte toate problemele personale. Unui lucrător în domeniul științei nu-i ajung șase sau opt ore pe zi. Tineretul trebuie să știe că dacă nu va lucra cît îl țin puterile, sau și mai mult, dacă nu va sacrifica plăcerile, nu are ce căuta în știință.

Din exemplele colaboratorilor mei tineri am văzut adesea că oameni mai puțin capabili, dar **mai muncitori și mai organizați**, realizau în știință mai multe decît oamenii capabili dar neorganizați. Dealtfel, trebuie spus că **talentul în știință se deosebește** mult de talentul în artă și în primul rînd pentru că talentul științific este mult mai puțin exprimat. El se întîlnește mai des dar se manifestă mai tîrziu. Dar între aceste două talente există și ceva comun : **pasiunea.**

Trebuie să se facă o deosebire între **capacitatea și suma cunoștințelor acumulate.** Cea din urmă depinde de calitatea școlii unde a studiat sau studiază tînărul, de gradul de pregătire al părinților săi etc. Talentul însă, care se apreciază după rezultatele sale creatoare, nu depinde de cele de mai sus, ci se manifestă la fel la oamenii care au învățat la oraș sau la sat, la copii de academicieni și de muncitori. El se manifestă în primul rînd în **dorința de a crea și de a cunoaște.**

Din păcate, printre tinerii oameni de știință se întîlnesc și unii care caută de la bun început să nu descopere căi neumblate. Ei se plîng că sînt insuficient îndrumați, sînt dispuși să călătorească pe autostrăzile științei, crezînd că vor merge mai repede și vor obține rezultate mai multe. O asemenea atitudine este greșită. În majoritatea cazurilor, astfel de tineri oameni de știință încep să simtă după un an, doi, că nu aici este știința adevărată, că uneori este important să pășești pe căi neumblate, unde fiecare pas înseamnă multă muncă.

Știința ca și producția materială, în genere, cere de la om concentrarea tuturor forțelor sale spirituale și fizice. Aceasta se realizează prin multă pasiune și prin muncă neîntreruptă. Tot așa cum pianistul trebuie să cînte zilnic multe ore la pian, tot așa și lucrătorul din orice domeniu trebuie să muncească sistematic și neîntrerupt pentru a perfecționa metodele experiențelor, pentru a analiza rezultatele lor, să gîndească permanent la însemnătatea experiențelor sale, să viseze noi experimente, să se gîndească cum vor fi utilizate rezultatele lor în economia națională. Adevăratul savant este acela pentru care **munca creatoare reprezintă conținutul vieții.**

Convorbire realizată de CAROL ROMAN

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

de la om la om

de Ion Băieșu

H. AUREL : *Am 21 de ani (neîmpliniți) și sînt militar în termen, într-o unitate de construcții. Actualmente lucrez la reconstruirea Spitalului nr. 2 C.F.R. din Piața Scînteii. Citesc cu deosebit interes rubrica „De la om la om" aproape de la apariția sa. Este pentru prima oară cînd fac apel „răbdării" dv. nu pentru a-mi vedea numele pe ziar (cum afirmă unii...), nici că mi-am luat un stilou nou și vreau să-l încerc. Nu ! Vă scriu pentru a vă da și dv. seama de situația — pot spune penibilă — în care mă aflu de-un timp încoace. Și dacă se poate și merită vreo atenție întîmplarea ce-o să v-o spun mai pe larg în continuare, dați-mi un sfat. Dar e timpul să vă spun. Exact acum un an, într-o permisie, am cunoscut o fată. Dar ce fată !... O zînă, pe nume Mia !... Dintr-un sat apropiat de cel în care locuiesc. Nu cred în dragoste la prima vedere, dar mie mi s-a întîmplat. Fata mi-a căzut cu „tronc" de cum am văzut-o și... (după cum am aflat mai tîrziu, nici eu nu-i eram indiferent). Ne-am cunoscut mai bine. Am îndrăgit-o. Mi-am dat seama că EA va fi jumătatea mea, care-mi lipsea. Am început s-o iubesc. Nici ea nu m-a dezamăgit. Mi-a răspuns la dragoste, cu dragoste. M-a prezentat părinților... Toate bune pînă aici ! Am plecat din nou la datorie, fericit că „acasă" cineva îmi va duce dorul. Că mă va aștepta. Am corespondat, zilnic aproape. Ne-am făcut jurăminte fel de fel, în scrisori. (Știți, omul se destăinuie mai bine în scrisori decît prin viu grai). Asta pînă la blestematul de cutremur care a umplut țara și inimile noastre de jale. Eu, ca militar, am fost chemat imediat la salvarea bunurilor și ființelor ce-au mai scăpat din ghearele acestui monstru ! Spitalul clinic Fundulea, grav avariat, necesita evacuarea imediată a tot ce se afla în el. Cu lacrimi în ochi, cu inima împietrită de groază de tot ce văzusem, de tot ce trecuse prin mîinile mele — răniți întrerupți din operație, copii mici, alimente, materiale, — munceam fără oboseală, cu sentimentul că sînt și eu folositor cuiva în acel moment de grea cumpănă, și mă gîndeam totodată că, poate, și părinții, rudele și chiar EA, Mia, sînt într-o situație asemănătoare celor pe care-i ajut, și asta îmi dădea noi puteri. Am învins oboseala și somnul și setea o zi și două nopți. Dar a doua noapte în timp ce coboram scările cu niște „bebeluși" în brațe, m-am împiedecat de CEVA, acel „ceva" care îți poate distruge într-o clipă visul tău unic de fericire. Am căzut pe scări, în întuneric, în nesimțire. M-am trezit în țipetele copilașilor pe care-i strîngeam la piept. Am simțit o durere ascuțită în obrazul drept, ca atunci cînd îți scoți cuțitul din propria rană. Căzusem cu obrazul într-un fier beton ce-și scosese colții din zidul prea greu încercat. Am dus copiii în siguranță dar pe mine șiroia sîngele. Rana nu era prea mare și nici gravă, dar necesita o mică operație. Mi-au făcut-o tovarășii doctori în acea noapte. Mi-a trecut după un timp, dar am rămas cu o amintire neplăcută și cu o „pată" pe obraz cît vîrful unui deget... M-am obișnuit cu ea ! Mă întrebam acum cu „podoaba" asta a mea cum o să mă privească Mia ? În luna mai a.c. mi-am luat concediul. Am întîlnit-o ! De departe, frumoasa mea rîdea și plîngea totodată de bucuria revederii, dar pe măsură ce se apropia se schimba la față. M-a întrebat ce-i cu semnul. I-am ascuns adevărul, îndrugînd ceva ce nu-mi aduc aminte. Poate am făcut-o din modestie... Poate de rușine. Nu știu ! Destul că ea, „fericirea" mea, mă privea cu alți ochi. Am petrecut cîteva zile lugubre și sinistre alături de ea, dar am bănuit adevărata cauză a răcelii ei și întorsătura lucrurilor. „Pata" !*

Am plecat iar. Speranțele îmi erau spulberate de un nefericit de semn. I-am scris din nou jurîndu-i credință veșnică etc. etc., i-am reamintit că „caracterul prețuiește mai mult decît averea și frumusețea"... Degeaba ! Mi-a scris că preferă frumusețea fizică și că, pierzînd-o, într-un fel, mi-am pierdut și caracterul... Și că totul s-a terminat, încheind cu un ADIO. Am primit scrisoarea cu o durere în moalele capului. M-am „restabilit repede pe poziție", spunîndu-mi că e o „toană" de-a ei, de fetișcană și n-am dat crezare vorbelor ei spuse cu ciudă... Dar în sinea mea, CEVA (iar acel CEVA) îmi spune că numai o minune ne mai poate uni din nou... Să fie adevărat ? I-am scris și-i scriu zeci de scrisori despre caracter, fericire, ideal chiar... Nici un răspuns ! Mă „topesc" pe zi ce trece, nu numai că o iubesc dar simt și am certitudinea că dacă aș pierde-o nimeni din sexul frumos nu-mi va mai da nici o atenție. Într-un fel m-am decăzut singur în ochii mei și mi se pare că toată lumea mă privește ca pe un rebut. Și asta mă doare cumplit !...

Am devenit apatic, am coșmaruri în amiaza-mare. Asta îmi dă senzația că nu mai sînt bun de nimic și de aceea toate le fac fără tragere de inimă.

Mai am vreo 35 de zile de serviciu sub drapel și mă las la „vatră". Dar care vatră ? ! Că acasă nu mă mai duc ! N-am putere să mai „dau ochi" cu EA... Nu pentru că mi-a înșelat sentimentele, ce i le port încă, ci pentru că „acolo" aș fi foarte aproape de EA și vederea ei pe fiecare zi m-ar distruge complet ! Fiindcă o iubesc ! Să plec cît mai departe de EA și să încerc să uit ? Dar pot ? ! Dați-mi dv. un sfat ce trebuie să fac... Mai ales cum trebuie să fac, ca să fie totul bine... Așa cum a fost la început. Să-i mai scriu ? Și dacă iar nu-mi răspunde ? Să mă duc s-o văd personal ? Dacă refuză și așa ? Mi-aș reîmprospăta doar „povara" de chinuri în care mă zbat de la primirea nefericitei scrisori și pînă acum ! Să plec ? V-am spus ! Nu pot ! Mi-e imposibil s-o uit ! Dați-mi un sfat ! Vă rog !

Dacă această ființă a fost în stare să vă părăsească pentru o „pată" (care, de fapt, e un semn de glorie, de care puteți fi mîndru toată viața) înseamnă că nu merita dragostea dv. Fiți demn, uitați întîmplarea și luați totul de la început. Nu trebuie să suferiți pentru o micime sufletească ce nu vă aparține.

NICU CREȚU, str. ȘTEFAN FURTUNĂ 91, BUCUREȘTI : *Cu frică, parcă, încerc să scriu și eu la rubrica „De la om la om". De ce cu frică ? Mă gîndesc că nu voi avea satisfacția să realizez ceea ce mi-am propus, scriindu-vă. Nu, să nu credeți că vă scriu să-mi văd numele publicat la ziar. Cauza care m-a determinat să vă scriu ? Ca majoritatea celorlalte scrisori de la tineri : DRAGOSTEA. Ce urmăresc prin această scrisoare ? Vreau încă o dată să dovedesc ființei iubite că o ador foarte mult. Și asta vreau să o afirm cu voce tare, tuturor, deoarece așa cum spunea Josh Billings : „Tăcerea este unul dintre cele mai dificile argumente de combătut".*

Mulți cititori au idei bizare de a schimba profilul rubricii. Aș dori să le pun o singură întrebare : chestiunile de VIAȚĂ, de toate zilele, din viața tinerilor, la ce rubrică să se publice : sport, timpul probabil etc. ? Cred că nu-i deranjează dacă eu propun ca rubrica „De la om la om" să fie în continuare aceeași ca pînă acum.

Cu permisiunea dv. o să trec la subiect. Despărțirea, acest cuvînt groaznic, nu a intervenit în viața mea și a prietenei mele, Elisabeta-Margareta, care este cea mai frumoasă fată, cea mai plăcută și cea mai înțeleaptă. De altfel, este și un aforism ce i se potrivește de minune : „Cea mai frumoasă fată e aceea pe care o iubești, cea mai plăcută aceea care te înțelege și cea mai înțeleaptă care te știe judeca". Eu lucrez în București, ea locuiește în județul Maramureș, localitatea Strîmbu-Băiuț, dar nimic nu ne împiedică să ne iubim cu sinceritate și devotament. Ne-am cunoscut în ziua de 2 decembrie 1976.

De atunci ne scriem, ba i-am făcut și o vizită acasă, unde am petrecut patru zile de aur. Părinții mei sînt de acord cu căsătoria noastră, ai ei la fel, deci nu avem nici o piedică ce ne-ar sta în cale pentru a ne realiza visurile.

Este cu totul neadevărat că rubrica noastră este un refugiu al inimilor sfărîmate. Scrisoarea dv e o dovadă. Vă urăm fericire și așteptăm tot vești bune.

S. I., Petroșani. *Am 20 de ani, strungar din Petroșani. Îți scriu pentru prima dată pentru a-ți cere ție și celorlalți prieteni un sfat. Dar despre ce este vorba. În urmă cu cîtva timp, lîngă mine s-a mutat o familie care avea o fată de 19 ani. La început nu ne-am dat unul altuia prea multă importanță, eram foarte timizi amîndoi, nu ne uitam unul la altul în ochi.. Ne-am cunoscut întîmplător. În ziua de 17 iulie familiile noastre, fiind vecine, s-au hotărît să meargă pe deal, atunci firește că am mers și noi. Lenuța, căci așa o cheamă pe prietena mea, este fricoasă, deodată a apărut o șopîrlă. Și Lenuța s-a speriat. Atunci eu am luat-o de mînă și, cu sau fără voia ei, i-am furat o sărutare. De atunci am fost nedespărțiți. Mergeam amîndoi după cumpărături, la film, la spectacole și așa ne-am îndrăgostit unul de altul. Vecinii care ne vedeau știau că vom fi unul pentru altul, părinții noștri doreau și ei acest lucru. Prietena mea mi-a dăruit dragoste, înțelegere, pînă și seara la ora 11,30 mă aștepta cînd veneam de la serviciu din schimbul II, ca să mă vadă. Dar totul a ținut pînă pe data de 23 august, ora 15 ; ce s-a întîmplat ? De dimineață am fost împreună și am scos niște fotografii împreună, apoi ne-am dus acasă urmînd ca la ora 15 să ieșim în oraș. Între timp la ea au venit niște neamuri și după multe rugăminți a hotărît să meargă și Lenuța cu neamurile ei. A venit la mine, și-a cerut scuze și eu am înțeles-o, dar mama ei s-a dus la mama ei și i-a pus o întrebare. De la întrebarea aceasta părinții lui Lenuța nu o mai lasă pe ea să discute cu mine, iar pe mine la fel părinții. Acum nu avem voie să ne mai întîlnim, ea este plecată la Timișoara pînă în luna aprilie 1978. Acum vreau să știu ce să fac : 1) să o urmez la Timișoara, departe de cei ce mi-au dat viață și să ne formăm un viitor acolo ? 2) Să încerc să o uit (dar nu pot, pe unde merg acum mi-amintesc de ea) ; 3) Să facem de dragul iubirii ce au făcut Romeo și Julieta ?*

Prima idee mi se pare cea mai înțeleaptă ; celelalte două nici nu intră în discuție. Ideal ar fi să le împaci, mai întîi, pe cele două mame, mai ales că la mijloc trebuie să fie un conflict minor, o criză de orgoliu. Încearcă și mai scrie-ne.

Concursul de șah al „Scînteii tineretului"

MAT ÎN DOUĂ MUTĂRI

• Marele maestru internațional, FLORIN GHEORGHIU, vă propune :

Problema nr. 1

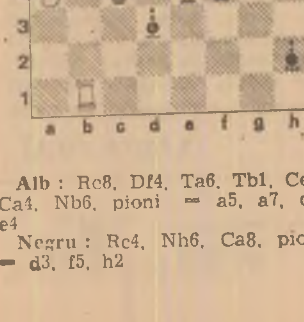

Alb : Rc8, Df4, Ta6, Tb1, Ce6, Ca4, Nb6, pioni — a5, a7, d5, e4

Negru : Rc4, Nh6, Ca8, pioni — d3, f5, h2

SPORT • SPORT

Un rezultat de prestigiu

ȘAHIȘTII ROMÂNI — CAMPIONI BALCANICI

Selecționata masculină de șah a României, alcătuită din Florin Gheorghiu, Victor Ciocîltea, Theodor Ghițescu, Mihai Ghindă, Mihai Șubă, Valentin Stoica și Emil Ungureanu, a obținut un frumos succes la Campionatele balcanice desfășurate la Albena (Bulgaria), situîndu-se pe locul întîi, înaintea redutabilelor echipe ale Iugoslaviei și Bulgariei.

La actuala ediție a acestei tradiționale competiții, șahiștii români au demonstrat o forță de joc remarcabilă, cîștigînd cu 4—2 un meci important cu formația Bulgariei, victorie decisivă în cucerirea titlului de campioni balcanici.

În ultima rundă, echipa României a întrecut cu 5,5—0,5 puncte selecționata Greciei, în timp ce Iugoslavia a cîștigat cu același scor (5,5—0,5 puncte) întîlnirea susținută cu formația Turciei.

Iată clasamentul final al Campionatului balcanic-ediția 1977 : 1. România — 17,5 puncte — campioană balcanică ; 2. Iugoslavia — 16 puncte ; 3. Bulgaria — 15 puncte ; 4. Turcia — 7 puncte ; 5. Grecia — 4,5 puncte.

La Brașov a început

Balcaniada la tenis de masă

În sala sporturilor din Brașov au început vineri întrecerile campionatelor balcanice de tenis de masă, la care participă reprezentativele Bulgariei, Greciei, Turciei, Iugoslaviei și României. În prima zi au fost programate întîlniri contînd pentru competiția pe echipe. Iată rezultatele înregistrate : masculin : România-Grecia 5—0 ; România-Turcia 5—3 ; Bulgaria-Turcia 5—3 ; feminin : România-Turcia 3—0 ; România-Grecia 3—0 ; Iugoslavia-Turcia 3—0. Întîlnirile continuă astăzi și duminică.

Selecționata feminină de gimnastică a României a sosit la Washington

Selecționata feminină de gimnastică a României a sosit la Washington, în vederea turneului pe care-l va întreprinde în S.U.A. Echipa română are în componență pe tripla campioană olimpică Nadia Comăneci. Marilena Neacșu, Cristina Itu, Emilia Eberle, Gabi Gheorghiu, Marilena Vlădărău și Ofelia Iosub.

La sosirea pe aeroportul din Washington, delegația sportivă din România a fost întîmpinată de reprezentanți ai sportului american și de numeroși ziariști. Televiziunea și ziarele din S.U.A. au prezentat ample știri în legătură cu turneul echipei de gimnastică a României.

Gimnastele române urmează să evolueze în orașele Washington, New York, New Orleans, Chicago și Hartford.

Ieri a avut loc un atractiv cuplaj de rugbi pe terenul Parcul copilului din Capitală. În prima partidă echipa de juniori a României a învins cu scorul de 4—0 formația de tineret a Portugaliei. În cea de-a doua partidă echipa de tineret a României a dispus de formația Lokomotiv Moscova cu scorul de 27—13.

Ultimul act al Campionatului mondial de handbal — junioare

HANDBALISTELE NOASTRE AU CUCERIT MEDALIILE DE BRONZ

Prima ediție a Campionatului mondial de handbal pentru junioare, găzduit de țara noastră, s-a încheiat aseară, la Palatul sporturilor și culturii din Capitală cu ultimele două partide care au desemnat ocupantele primelor trei locuri. Titlul de campioană a lumii și medaliile de aur au fost cucerite de reprezentativa Iugoslaviei, medaliile de argint revenind echipei Uniunii Sovietice, iar reprezentantelor țării noastre — medaliile de bronz. Urmărind evoluția celor patru echipe (Iugoslavia, Uniunea Sovietică, România și R.D. Germană) din ultimele două partide — extrem de disputate și de o mare frumusețe — ne-am convins pe deplin că în raport cu valoarea acestor formații, **un loc pe podiumul de onoare, fie el chiar și cel de pe poziția a treia este un succes de prestigiu pentru handbalul și sportul românesc.** Sigur, noi nu putem ascunde că am fi dorit ca fetele noastre să dispute finala, ba chiar să cîștige titlul suprem. Dacă și în meciurile precedente jucau la fel de bine ca aseară — mai ales ca în repriza secundă — nu era nimic imposibil. În orice caz, cu toate că medaliile de bronz nu strălucesc pe măsura școlii românești de handbal, a tradiției succeselor sale internaționale, tinerele noastre jucătoare merită să le adresăm calde felicitări și urări de noi succese.

În ultima lor întîlnire, susținută în compania puternicei formații a R.D. Germane, handbalistele noastre, după o primă repriză, mai slabă, cînd s-au lăsat surprinse și dominate de adversare, (acestea au condus la un moment dat cu 9—4), efect al emoției și crispării cu care au început partida, în cea de-a doua au dat întreaga măsură a valorii și capacității lor.

O partidă spectaculoasă, extrem de dîrză au oferit handbalistele iugoslave și sovietice care au disputat finala competiției. Pentru desemnarea campioanei a fost nevoie de prelungiri. Pînă la urmă a triumfat echipa Iugoslaviei — grație jocului mai tehnic, mai inspirat și mai variat decît al adversarelor, care au greșit mult atît în atac, cît și în apărare.

Dincolo de aceste considerații vizînd echipele din fruntea ierarhiei mondiale, se poate spune că, în general, competiția a fost de un ridicat nivel.

VASILE CĂBULEA

Astăzi, pe stadionul „23 August"

ROMÂNIA—POLONIA B

Pe stadionul „23 August" din Capitală se va desfășura astăzi întîlnirea internațională de fotbal dintre reprezentativa României și selecționata secundă a Poloniei. Pentru fotbaliștii români acest meci constituie un bun prilej de verificare în vederea meciului pe care urmează să-l susțină la 26 octombrie, la Madrid, cu formația Spaniei în cadrul preliminariilor campionatului mondial.

Din lotul echipei noastre pentru acest joc fac parte, printre alții, Moraru, Cristian, Cheran, Sătmăreanu II, Sameș, Vigu, Dumitru, Boloni, Romilă, Dudu Georgescu, Nedelcu II, Crișan și Zamfir.

Partida va începe la ora 17.45, avînd programat în deschidere meciul dintre selecționatele de juniori ale României și Poloniei.

★

Tot astăzi, la Ploiești se va disputa întîlnirea amicală dintre echipele de tineret ale României și Poloniei.

★

Posturile noastre de radio vor transmite aspecte de la meciul România (A)—Polonia (B) în cadrul radioprogramului „Orele serii", care începe la ora 18.00.

Întîlnirea prietenească dintre reprezentanţi ai tineretului român şi ai tineretului sovietic

Vineri seara a sosit la Moscova, pentru a participa la întîlnirea prietenească dintre reprezentanti ai tineretului român si ai tineretului sovietic, delegaţia Uniunii Tineretului Comunist din Republica Socialistă România. Din delegaţie fac parte tovarăşii Ion Traian Ştefănescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., Nicu Ceaușescu si Radu Enache, membri ai Biroului C.C. al U.T.C., secretari ai C.C. al U.T.C., tineri muncitori, tărani, elevi şi studenti din toate judeţele tării.

La sosire, pe aeroportul Şeremetievo, delegaţia tineretului român a fost întîmpinată de tovarăşul Boris Pastuhov, prim-secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Comunist-Leninist (U.T.C.L.), Vladimir Grigoriev, secretar al C.C. al U.T.C.L., de membri ai C.C. al U.T.C.L., activişti ai Comsomolului, precum şi de tineri din capitala sovietică.

Prin telex de la trimişii noştri, I. Timofte şi A. Neagu

Au fost prezenţi ambasadorul României în Uniunea Sovietică, Gheorghe Badrus, membri ai ambasadei.

Înscriindu-se în cadrul bogatelor tradiţii de strînsă prietenie şi colaborare rodnică dintre partidele, popoarele şi ţările noastre, această manifestare ce se va desfăşura în următoarele zile în Uniunea Sovietică, după ce anul trecut a avut loc o întîlnire similară în ţara noastră, este concepută ca un larg schimb de experienţă privind activitatea şi preocupările organizaţiilor de tineret din cele două state vecine şi prietene.

BELGRAD

Lucrările reuniunii pentru securitate şi cooperare în Europa

Au luat sfîrşit dezbaterile generale

Vineri, în sala de şedinţe de la „Centrul Sava" din Belgrad s-au încheiat dezbaterile generale ale reuniunii reprezentanţilor statelor participante la Conferinţa pentru securitate şi cooperare în Europa, care au început la 4 octombrie. În continuarea lucrărilor reuniunii, în şedinţele plenare şi în comisiile de lucru, vor fi examinate căile şi modalităţile concrete menite să stimuleze transpunerea în viaţă a prevederilor incorporate în Actul final al Conferinţei general-europene.

Luînd cuvîntul în şedinţa plenară a reuniunii, **reprezentantul sovietic** a relevat că perioada care s-a scurs de la Conferinţa de la Helsinki a demonstrat cît de constructive au fost rezultatele ei. În acelaşi timp el a subliniat necesitatea vitală a traducerii în viaţă a prevederilor cuprinse în Actul final. Pacea în Europa a devenit mai stabilă, iar legăturile multilaterale dintre state — mai ample şi mai bogate. Delegaţia sovietică — a spus el — e dori să sublinieze importanţa menţinerii atmosferei favorabile în relaţiile interstatale, o condiţie necesară a însănătoşirii situaţiei internaţionale fiind eliberarea sferei luptei ideologice de urmările „războiului psihologic".

Reprezentantul sovietic a relevat, de asemenea, necesitatea adoptării unor măsuri de dezarmare şi a arătat că la succesul reuniunii ar contribui desfăşurarea ei într-un spirit constructiv, de cooperare şi înţelegere reciprocă, fără prejudicierea echilibrului politic al înţelegerilor de la Helsinki.

În cuvîntul său, **şeful delegaţiei S.U.A.** a subliniat că sarcina Conferinţei de la Belgrad este asigurarea securităţii şi promovarea colaborării în Europa şi a adăugat că această reuniune reprezintă un pas înainte spre atingerea acestui ţel. Vorbitorul a relevat importanţa deosebită a consensului instituit la Conferinţa pentru securitate şi cooperare şi care oferă posibilitatea fiecărei naţiuni de a lua parte pe picior de egalitate la luarea deciziilor ce privesc viitorul întregii Europe. El a precizat că reuniunea de la Belgrad este expresia şi rezultatul unei îmbunătăţiri a relaţiilor Est-Vest, relevînd că aplicarea Actului final de la Helsinki trebuie să fie analizată fără polemici şi în detaliu. Totuşi, reprezentantul S.U.A. a considerat oportun să-şi expună părerea cum ar trebui respectate drepturile omului, îndeosebi în alte state.

Reprezentantul Marii Britanii a arătat că reuniunea de la Belgrad este o problemă care priveşte nu numai Estul şi Vestul. El a precizat că ţările neutre şi nealiniate au jucat un rol vital şi foarte important la Geneva, Helsinki şi la reuniunea pregătitoare de la Belgrad. Marea Britanie — a spus el — consideră necesară aplicarea consensului în cadrul consultărilor, ca o expresie a suveranităţii şi egalităţii în drepturi a tuturor statelor participante.

În intervenţia sa, **şeful delegaţiei Canadei** a arătat că în perioada dintre Helsinki şi Belgrad s-au făcut progrese în înfăptuirea Actului final, semnat în capitala Finlandei, care reprezintă o entitate bine echilibrată. Cu toate acestea, a adăugat el, guvernul canadian consideră că toate părţile semnatare ale acestui document trebuie să-l aplice în mod egal, relevînd, în context, că în ciuda faptului că şefii de stat şi guvern care au semnat documentul acordă o mare importanţă progreselor realizate în rezolvarea problemei securităţii, rezultatele obţinute în acest domeniu sînt, totuşi, modeste în comparaţie cu speranţele conţinute în Actul final.

Conducătorul delegaţiei poloneze s-a pronunţat pentru legătura indisolubilă dintre securitatea Poloniei şi securitatea întregii Europe şi împotriva divizării Europei în grupări politice şi militare duşmane.

Vorbitorul a menţionat că Actul final conţine toate elementele necesare asigurării unei păci trainice şi colaborării în condiţiile respectării şi aplicării sale depline, şi nu selective. Numai deplina respectare şi aplicare în viaţă a tuturor celor 10 principii ale Conferinţei general-europene pot asigura eficienţa deplină a rezultatelor întîlnirii. Vorbitorul a evocat apoi faptul că în presă precum şi în diferite declaraţii politice se acordă mult spaţiu problematicii drepturilor omului, scoţîndu-se, frecvent, din contextul ansamblelor principiilor doar unul. Nu este deci de prisos să amintim — a spus el — că în Actul final se vorbeşte atît despre drepturile cetăţeneşti şi politice, cît şi despre drepturile economice, sociale şi culturale. Conform convingerii noastre dreptul cel mai elementar al omului şi al popoarelor este dreptul de a trăi în pace şi securitate. Înfăptuirea acestui drept are caracter primordial, deoarece condiţionează toate celelalte drepturi.

În discursul său, **reprezentantul Vaticanului** a relevat importanţa Actului final şi a instituţionalizării Conferinţei general-europene ca instrument al păcii în Europa şi în lume.

Apreciind rezultatele pozitive obţinute în perioada ce a trecut de la semnarea Actului final, **şeful delegaţiei Ungariei** a exprimat opinia că în diferite domenii progresele pe calea întăririi securităţii şi cooperării ar fi putut fi mult mai rapide. După ce a respins încercările de interpretare unilaterală a documentelor de la Helsinki, reprezentantul ungar a subliniat că Actul final reprezintă „un program de acţiune pentru o perioadă îndelungată şi constituie un tot unitar, din care nici o parte nu poate fi separată în mod abuziv".

Abordînd pe larg problematica dezarmării, vorbitorul şi-a exprimat îngrijorarea în legătură cu „apariţia unor noi indicii ale intensificării cursei înarmărilor", adăugînd că încrederea între state poate fi promovată numai prin adoptarea unor măsuri hotărîte în sfera dezarmării, în special a dezarmării nucleare.

În cuvîntul său, **reprezentantul Republicii Democrate Germane** a evidenţiat faptul că la reuniunea de la Belgrad participă, alături de celelalte ţări, şi cele două state germane, ca state suverane şi independente, ceea ce constituie o reflectare a realităţii noi de pe continent. El a subliniat că relaţiile dintre cele două state germane trebuie să se întemeieze pe principiile coexistenţei paşnice, respectului suveranităţii şi integrităţii teritoriale, neamestecului şi inviolabilităţii frontierelor. „Republica Democrată Germană, a spus vorbitorul, se pronunţă cu hotărîre pentru întărirea destinderii şi subliniază necesitatea ca destinderea politică să se extindă şi asupra altor zone geografice, inclusiv regiunea mediteraneană. În acelaşi timp, el a relevat imperativul completării destinderii politice cu destinderea militară, amintind, în acest sens, propunerea statelor participante la Tratatul de la Varşovia cu privire la semnarea unui tratat general-european prin care statele participante ar urma să se angajeze să nu folosească primele arma nucleară şi apreciind că asemenea măsuri ar reprezenta paşi concreţi pe calea dezarmării generale.

Reprezentantul Maltei a subliniat în cuvîntul său necesitatea unei analize profunde a rezultatelor aplicării Actului final, mai ales în domeniile în care acestea au fost insuficiente.

Reprezentantul Principatului Monaco a relevat importanţa acordată de ţara sa menţinerii păcii în Europa şi în lume, în general.

În cadrul ultimei şedinţe plenare consacrate dezbaterilor generale, desfăşurată vineri după-amiază, au luat cuvîntul **reprezentanţii Italiei, Belgiei, Ciprului, Irlandei şi Danemarcei.**

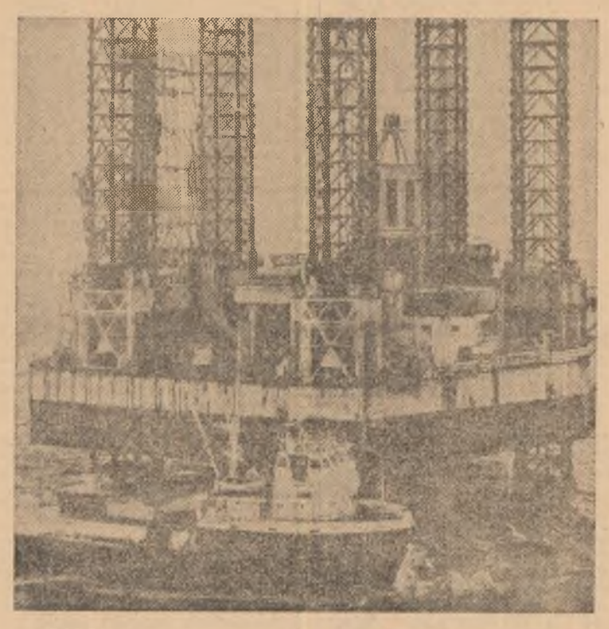

GABON. Imagine a platformei marine de foraj petrolier de la Port Gentile

de peste hotare

● ŞTIRI, NOTE, COMENTARII ● ŞTIRI, NOTE, COMENTARII ● ŞTIRI, NOTE, COMENTARII ● ŞTIRI, NOTE, COMENTARII ●

LONDRA

Reprezentantul P.C.R. s-a întîlnit cu preşedintele Partidului Cooperatist din Marea Britanie

La 7 octombrie, tovarăşul Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., care a participat din partea Partidului Comunist Român, ca invitat la cea de-a 76-a Conferinţă anuală a Partidului Laburist din Marea Britanie, s-a întîlnit cu John Parkinson, preşedintele Partidului Cooperatist din Marea Britanie.

Cu acest prilej, din partea tovarăşului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a fost transmis preşedintelui Partidului Cooperatist un cordial şi prietenesc salut.

Mulţumind, John Parkinson a rugat să se transmită tovarăşului Nicolae Ceaușescu urări de sănătate, fericire personală şi noi succese în muncă.

În cursul convorbirii, au fost abordate aspecte ale activităţii mişcării cooperatiste din cele două ţări, posibilităţile de cooperare dintre acestea în diferite domenii.

La întîlnire au participat membri ai conducerii Partidului Cooperatist, precum şi ambasadorul României la Londra, Preţor Popa.

Convorbiri româno-iugoslave

Tovarăşul Ştefan Andrei, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., aflat într-o vizită în R.S.F. Iugoslavia, la invitaţia Prezidiului C.C. al U.C.I., a avut la 6 octombrie o întrevedere cu tovarăşul Stane Dolanţ, secretar al Comitetului Executiv al Prezidiului C.C. al U.C.I.

În timpul convorbirii au fost abordate probleme ale dezvoltării în continuare a relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre P.C.R. şi U.C.I., dintre cele două ţări socialiste vecine şi prietene, în spiritul înţelegerilor dintre tovarăşii Nicolae Ceaușescu şi Iosip Broz Tito.

La întrevedere au participat tovarăşii Aleksandar Grlicikov, secretar în Comitetul Executiv al Prezidiului C.C. al U.C.I., şi Virgil Cazacu, membru al C.C. al P.C.R., ambasadorul român în Iugoslavia.

În ziua de 7 octombrie, tovarăşul Ştefan Andrei a avut convorbiri cu tovarăşul Aleksandar Grlicikov, în cadrul cărora s-a efectuat un schimb de informaţii despre activitatea de construcţie socialistă din Republica Socialistă România şi R.S.F. Iugoslavia şi un schimb de păreri cu privire la unele probleme ale vieţii internaţionale, ale mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat noua Constituţie a Uniunii Sovietice

La 7 octombrie, la Moscova au luat sfîrşit lucrările sesiunii extraordinare a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La şedinţa de închidere a celor două camere ale Sovietului Suprem, Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., preşedintele Comisiei redacţionale pentru pregătirea textului definitiv al proiectului de Constituţie, a prezentat bilanţul activităţii acestei comisii. El a arătat că cei 92 de deputaţi care au luat cuvîntul la dezbaterea proiectului de Constituţie a U.R.S.S. s-au pronunţat pentru adoptarea acesteia. Comisia de redactare a ajuns la concluzia că majoritatea amendamentelor şi completărilor făcute de mai mulţi deputaţi pot fi luate în considerare.

În continuare, Sovietul Suprem a votat în unanimitate declaraţia cu privire la adoptarea şi proclamarea noii Constituţii a U.R.S.S. A fost adoptată, de asemenea, legea privind punerea în aplicare a Constituţiei.

Vasili Kuznețov, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., a fost ales prim-vicepreşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem, iar B. E. Sarkisov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Armene, a fost ales vicepreşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem.

În cuvîntul de încheiere rostit de Leonid Brejnev, la sesiune se subliniază că noua Lege fundamentală, adoptată de Sovietul Suprem, consfinţeşte din punct de vedere constituţional noul hotar istoric al înaintării Uniunii Sovietice spre comunism — construirea societăţii socialiste dezvoltate. Avînd în vedere importanţa politică a adoptării noii Constituţii a U.R.S.S., vorbitorul a propus ca ziua de 7 octombrie să fie proclamată drept Zi a Constituţiei U.R.S.S. — sărbătoare a întregului popor.

După ce s-a referit la măsurile concrete care vor trebui luate pentru elaborarea unor acte legislative care rezultă din textul noii Constituţii, precum şi din propunerile făcute în cursul dezbaterii publice a proiectului Legii fundamentale, vorbitorul a subliniat că fiecare din prevederile Constituţiei trebuie să intre în practica de zi cu zi a tuturor organelor de stat, a tuturor cetăţenilor sovietici.

În încheiere, Leonid Brejnev a subliniat că întrarea în vigoare a noii Constituţii înseamnă creşterea şi mai mare a răspunderii P.C.U.S. — forţa conducătoare şi călăuzitoare a societăţii sovietice.

Manifestări consacrate României în Venezuela

În oraşul Maturin — capitala statului venezuelean Monagas — au fost deschise expoziţiile de fotografii „Aspecte din România" şi „Lupta poporului român pentru independenţă şi unitate naţională oglindită în artele plastice". De asemenea, au fost prezentate filmele documentare „România — ţara mea", „Comori turistice din România", „Ritmuri româneşti" şi „Carpaţii româneşti — farmec şi mister".

A fost prezent ambasadorul ţării noastre, Petrache Dănilă.

● COMISIA INTERPARLAMENTARĂ spaniolă, în care sînt reprezentate toate partidele politice din Parlament cu excepţia Partidului Alianţei Populare — de extremă dreapta — a ajuns la un acord asupra proiectului de lege privind amnistia generală a deţinuţilor politici. Guvernul spaniol urmează să înainteze Parlamentului acest proiect. Acordul asupra proiectului de amnistie este apreciat ca un element favorabil în ajunul reuniunii pe care primul ministru Suarez o va avea, simbătă, cu liderii partidelor de opoziţie reprezentate în parlament, în vederea elaborării unui program de stabilizare economică în ţară.

SESIUNEA ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

Odată cu apropierea datei limită de 13 octombrie, stabilită pentru încheierea dezbaterilor generale, ritmul lucrărilor actualei sesiuni a O.N.U. devine tot mai alert, ţinînd seama de numărul mare de delegaţi dornici de a expune punctele de vedere ale ţărilor lor.

Reprezentantul permanent al Republicii Panama, Jorge Illueca, a exprimat satisfacţia ţării sale pentru încheierea noului tratat cu privire la Canalul Panama.

Africa constituie singurul continent unde mai există încă, pe zone întinse, dominaţia colonială, a declarat reprezentantul permanent al Republicii Guineea, Moussa Sanguiana Camara, subliniind necesitatea ca popoarele libere ale continentului, toate popoarele prietene africanilor să-şi intensifice acţiunile pentru a se pune capăt acestei anomalii. Ocupîndu-se în continuare de imperativul făuririi noii ordini economice, vorbitorul a criticat atitudinea expusă în cursul „Dialogului Nord-Sud" de anumite state industrializate, care ar dori să-şi păstreze poziţiile privilegiate în detrimentul ţărilor în curs de dezvoltare. Aceleaşi state desfăşoară o campanie pe tema aşa-numitelor drepturi ale omului, trecînd însă cu vederea lipsa flagrantă tocmai a acestor drepturi în Africa australă.

Referitor la aceeaşi problemă a noii ordini, ministrul de stat pentru afaceri externe al Iordaniei, Hassan Ibrahim, a arătat că nu există un drum neted care să ducă la înfăptuirea acestui obiectiv, dar, în mod cert, un dialog larg, cu adevărat egal în drepturi, va permite degajarea unor soluţii bazate pe înţelepciune şi creativitate. Totodată, vorbitorul a criticat stabilirea de noi aşezări israeliene în teritoriile ocupate şi a sprijinit reluarea la o dată cît mai apropiată a Conferinţei de la Geneva, la care să participe o delegaţie arabă unificată, incluzînd şi reprezentanţii palestinieni.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Zair, Umbadi Lutete, a deplins moartea tragică a luptătorului pentru libertate Steve Biko, ucis în temniţele sud-africane, şi a condamnat cu asprime planurile autorităţilor de la Pretoria de a efectua o explozie nucleară experimentală, arătînd că aceasta constituie o ameninţare la adresa păcii.

Au mai luat cuvîntul ministrii afacerilor externe ai Tailandei şi Insulelor Seychelles şi reprezentantul Omanului.

Întrevederi ale ministrului de externe român

Ministrul afacerilor externe, George Macovescu, şeful delegaţiei române la sesiunea Adunării Generale a O.N.U., a avut o întîlnire cu Abdallah Kamil, ministrul afacerilor externe al Republicii Djibouti. Cu acest prilej, s-a exprimat hotărîrea de a se stabili şi dezvolta relaţii prieteneşti între cele două ţări. Ministrul djiboutian a dat o înaltă apreciere politicii româneşti de promovare fermă a principiilor independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne, arătînd că şi guvernul ţării sale sprijină aceste principii.

Cu prilejul întîlnirii ministrului român cu ministrul afacerilor externe al Cehoslovaciei, Bohuslav Chnoupek, s-a exprimat satisfacţia faţă de dezvoltarea largă a raporturilor dintre cele două ţări, relevîndu-se contribuţia hotărîtoare adusă în această privinţă de întîlnirile şi convorbirile dintre preşedinţii Nicolae Ceaușescu şi Gustav Husak, şi s-a reafirmat hotărîrea de a se acţiona, în continuare, pentru aplicarea deplină în viaţă a celor convenite cu prilejul dialogului la nivel înalt. Cei doi miniştri au abordat, de asemenea, o serie de probleme internaţionale aflate în atenţia actualei sesiuni.

Ministrul român s-a întîlnit, de asemenea, cu miniştrii afacerilor externe ai Nigeriei — Joseph Garba, şi statului Burundi — Albert Muganga. S-au evocat rezultatele pozitive ale vizitei recente a preşedintelui Nicolae Ceaușescu în Nigeria şi s-a evidenţiat voinţa de lărgire pe mai departe a relaţiilor româno-nigeriene şi, respectiv, româno-burundeze. Au fost abordate, totodată, probleme legate de necesitatea instituirii noii ordini economice internaţionale.

În ultima zi a şederii sale la New York, ministrul român s-a întîlnit cu secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, cu care a avut un schimb de păreri privind desfăşurarea lucrărilor de pînă acum ale sesiunii Adunării Generale. Kurt Waldheim a reafirmat înalta apreciere faţă de activitatea vastă desfăşurată pe plan internaţional de preşedintele Nicolae Ceaușescu, în slujba păcii şi înţelegerii mondiale, faţă de contribuţia României la ridicarea prestigiului Naţiunilor Unite şi al altor organizaţii internaţionale.

Cu ocazia Zilei naţionale a R.D.G., parada militară de la Berlin

Cu ocazia celei de-a 28-a aniversări a întemeierii Republicii Democrate Germane, în Piaţa Marx-Engels, din Berlin, a avut loc o paradă militară. În tribuna oficială au luat loc Erich Honecker, secretar general al C.C. al P.S.U.G., preşedintele Consiliului de Stat al R.D. Germane, alţi conducători de partid şi de stat ai R.D.G.

Au asistat numeroşi locuitori ai capitalei R. D. Germane, membri ai corpului diplomatic.

● ÎNTRE 27 iulie şi 6 octombrie a avut loc cea de-a 20-a şedinţă a Comisiei mixte chino-sovietice pentru navigaţia pe fluviile de frontieră — Amur şi Ussuri. Părţile au discutat probleme specifice şi au convenit asupra unor acţiuni prevăzute a se realiza în perioada 1977-1978. Cea de-a 21-a întîlnire a comisiei va avea loc în Uniunea Sovietică.

Realităţi din lumea capitalului

Criza ideologiei burgheze

De la optimismul „postindustrialist" la recunoaşterea crizei de structură a sistemului capitalist

Apologetica optimistă a constituit dominanta ideologiei social-economice burgheze de pînă la începutul actualului deceniu. Facilitat de o creştere economică relativ constantă — ca urmare a doi principali factori interdependenţi : o relativă adecvare a relaţiilor de producţie la nivelul forţelor de producţie prin desăvîrşirea procesului de constituire a capitalismului monopolist de stat şi revoluţia ştiinţifică şi tehnică — acest optimism a stat la baza tuturor construcţiilor teoretice burgheze despre „societatea industrială", „postindustrială", „tehnotonică", „tehnologică", „computerizată", „comunitară", „integrată", a „capitalismului popular", „deproletarizată" etc. Chiar şi atunci cînd unele din aceste teorii, afişînd o falsă obiectivitate, au inclus şi consemnarea critică a unor aspecte ale realităţilor economice şi sociale ale capitalismului, ele au respins apriori ideea că acestea ţin de natura sistemului, că ele sînt expresia unor contradicţii structurale, a căror inerentă legică adîncire pune sub semnul întrebării dreptul la existenţă a capitalismului. Aceste „aspecte critice" erau considerate fie legate de greşeli în politica economică, şi deci întîmplătoare, fie generate de însuşi procesul creşterii economice, dar pasagere, rezolvabile prin chiar această creştere.

Procesul de continuă agravare a contradicţiilor capitalismului a subminat însă acest optimism începînd deja din a doua jumătate a deceniului trecut, pentru ca dramatica izbucnire a crizei economice mondiale 1973—1975, încă nerezolvată, să-l facă inoperant în formarea conştiinţei publice. „Criza de încredere" — în sistemul capitalist — „ne este tuturor prea familiară pentru a mai fi nevoie să cităm anchetele de opinie publică care o confirmă" — declara de curînd J. S. Sawhill, unul dintre cei mai activi apărători ai „liberei întreprinderi", iar Leonard Silk, cunoscutul economist de la NEW YORK TIMES, consemnează îngrijorat că „insişi oamenii de afaceri privesc astăzi cu un remarcabil pesimism la viitorul sistemului capitalist".

În aceste condiţii, efortul de apărare teoretică a orînduirii burgheze a început să îmbrace noi forme, atît în ceea ce priveşte „diagnoza" maladiei, cît şi „tratamentul". Apologeticii optimist-ofensive începe să-i ia locul o apologetică defensivă implicit sau explicit pesimistă.

O elocventă ilustrare a acestui proces o constituie şi evoluţia concepţiei unuia dintre cei mai reprezentativi sociologi burghezi contemporani, Daniel Bell. Bell este creatorul teoriei optimist-apologetice a „societăţii post-industriale". Elaborată treptat în cursul deceniului trecut şi desăvîrşită în impunătorul volum „The Coming of Post-industrial Society" (1973), această teorie avea drept scop, explicit afirmat, respingerea conceptului marxist de „orînduire social-economică", a viziunii marxiste asupra stadiilor şi legităţilor sociale, respectiv asupra destinului istoric al sistemului capitalist.

Teza centrală pe care D. Bell dorea să o acrediteze prin schema sa asupra stadiilor dezvoltării sociale şi respectiv societăţii postindustriale era că „nu este deloc evident, nici în teorie nici în realitatea empirică, că sistemul capitalist trebuie să dispară din cauza propriilor contradicţii economice interne", căci contradicţiile din societăţile occidentale contemporane nu ar ţine de natura lor capitalistă. După numai cîţiva ani însă, în noua sa lucrare „The Cultural Contradictions of Capitalism" (1976), sub presiunea „realităţilor empirice", el este nevoit nu numai să renunţe la definirea actualelor societăţi occidentale prin asemenea formule nedeterminate din punct de vedere social ca „societate industrială" sau „post-industrială" şi să revină la cea de capitalism, dar să şi considere contradicţiile ce macină aceste societăţi drept contradicţiile capitalismului. El încearcă însă a fundamenta o explicaţie a cauzelor acestora care să nu pună sub semnul întrebării proprietatea privat-capitalistă. Rezultatul — abstracţie făcînd atît de inconsistenţa teoretică a ambiţioasei sale construcţii, cît şi de nu lipsitele de subtilitate şi pertinenţă analize asupra unor aspecte ale temei — este o dezolantă apologetică pesimistă, care capătă în cazul unui intelectual elevat ca D. Bell o notă dramatică.

Punctul de plecare îl constituie autonomizarea în cadrul sistemului social a sferei economicului de sfera culturii. Mişcarea fiecăreia din aceste sfere ar fi ghidată de „principii axiale", diferite, care în stadiul actual ar fi intrat într-o flagrantă opoziţie ce se poate dovedi fatală pentru societatea burgheză. Pe de o parte, economicul este ghidat de „principiul eficienţei", al „raţionalităţii funcţionale", consideră Bell, substituind de fapt principiul maximizării profitului — într-o formulare fals eufemistică, mistificatoare —, iraţionalităţii producţiei pentru profit. Acest principiu, continuă el, presupune, la nivelul de azi al producţiei sociale, o structurare ierarhică şi birocratică, implicit „depersonalizarea" sau „obiectualizarea" relaţiilor sociale. Pe de altă parte, cultura este guvernată de „principiul autorealizării individului". Astăzi însă, acest principiu, ca urmare atît a pierderii conştiinţei religioase (determinate de dezvoltarea cunoaşterii ştiinţifice) cît şi datorită creşterii economice, respectiv a „consumului de masă" care a lichidat sistemul economic al eticii religioase, ideologia şi comportamentul individualist îmbracă forma hedonismului, a unei de nimic îngrădite „sete de satisfacţii", de „autorealizare", a „eului" prin manifestarea subconştientului, a impulsurilor iraţionale. Se naşte astfel o „ruptură" între individ şi societate, între economie — care reclamă raţionalitate şi un comportament „sociologizat", şi cultura modernă individualistă şi iraţională. În această „ruptură" şi-ar avea sursa, după Bell, contradicţiile şi conflictele din societatea occidentală. Criza culturii este astfel proclamată drept cauză a crizei capitalismului, criză ale cărei manifestări concrete le analizează pe larg şi cu neascunsă îngrijorare. Soluţia la care îl conduce o asemenea diagnoză este, desigur, nu schimbarea structurii social-economice, înlocuirea relaţiilor capitaliste de producţie, ci... „reînnoirea culturală", adecvarea ei nevoii tot mai acute de a determina un comportament „sociologizat" al individului.

Abstracţie făcînd de faptul că D. Bell ignoră complet problema fundamentului material al ideologiei individuale — sistemul proprietăţii privat-capitaliste, căutîndu-i originea în „psihologia umană", şi trecînd peste faptul că el absolutizează „hedonismul" şi „consumatorismul" comportamentului individual, negînd astfel tendinţele tot mai pregnante — generate de eşecul ideologiei creşterii — de reierarhizare a sistemului de valori, în special la tînăra generaţie, într-un sens socialmente dezirabil, trebuie subliniat că „diagnoza" şi „tratamentul" preconizat — ideologicеşte predeterminat — îl pun pe profesorul american într-o jenantă contradicţie. Pe de o parte, analiza manifestărilor concrete ale fenomenelor de criză a capitalismului nu putea să nu-l ducă la constatarea faptului că tocmai sistemul capitalist generează contradicţia între rolurile individului ca cetăţean, membru al societăţii, şi ca burghez (p. 20) ; că deciziile de utilizare a capitalului se iau nu în funcţie de criteriul „interesul public", ci de perspectivele profitului privat (p. 223). Pe de altă parte însă, în virtutea poziţiei de clasă adoptate, el nu poate fi consecvent acestor constatări empirice, este nevoit să afirme inexistenţa incongruenţei funciare între economia privat-capitalistă şi „interesele societăţii" (public interests). Din acest refuz de a-şi concepe schema explicativă pe datele realului rezultă în mod iminent şi pesimismul concluziilor sale privind viitorul sistemului capitalist. Daniel Bell îşi desfăşoară astfel analiza asupra implicaţiilor socio-economice ale ideologiei hedoniste, considerată de el dominantă. Hedonismul individual a evoluat şi evoluează în „hedonism social", „de grup". Creşterea în societatea modernă a presiunii „hedonismului social", a cerinţelor sociale ale unui număr tot mai mare de categorii şi grupuri sociale pentru „securitate socială", „servicii sociale", „drepturi sociale", duce, spune D. Bell, la constituirea unei „sfere a responsabilităţii guvernamentale" (învăţămînt, asigurări sociale, asistenţă medicală, construcţii capitale, ştiinţă, protecţia mediului natural, urbanism etc) la dezvoltarea unei „economii sociale" sau „publice" — o economie definită prin rolul hotărîtor al factorului politic în adoptarea deciziilor economice. În favoarea căror interese de clasă sînt adoptate aceste decizii este, desigur, o problemă pe care prof. Bell nu şi-o pune, economia sa socială fiind construită pe teza statului „neutru", „deasupra claselor". Această economie constituie o supapă, un instrument de atenuare a unora dintre contradicţiile legate de „ineficienţa mecanismului pieţei în unele sectoare", dar ea nu poate salva capitalismul. Deciziile în cadrul ei avînd caracter politic, devin obiect al contradicţiilor şi conflictelor dintre grupurile sociale interesate. Lupta de interese divergente în jurul distribuirii impozitelor şi resurselor bugetare — privită de Bell ca o nouă formă a „luptei de clasă" (p. 25) — alături de cererile crescînde ale diferitelor grupuri sociale, fac şi vor face, spune el, ca „economia publică" să însemne atît o creştere a cheltuielilor guvernamentale — generatoare de inflaţie şi numeroase alte probleme economice şi sociale — cît şi, mai ales, o tot mai agravantă instabilitate politică. Această instabilitate va căpăta caracter de criză, punînd în pericol „democraţia occidentală", „sistemul politic burghez", sistemul capitalist în general (p. 246—251). Prognoza, deloc optimistă, a lui D. Bell este că evoluţia către o asemenea criză politică va constitui trăsătura caracteristică a următorului sfert de secol.

Cum poate fi ea evitată ? Cum poate fi realizată armonizarea intereselor divergente ale diferiţilor subiecţi sociali — indivizi sau grupuri sociale ? D. Bell nu vede o altă soluţie decît schimbarea comportamentului uman conform unui „nou sistem normativ de valori", eliberat de individualismul antisocial, unei noi „filozofii sociale", fondată pe spiritul „comunitar", al respectului faţă de „lege şi ordine", al „moderaţiei" şi „reţinerii", care ar face posibil un nou „contract social", ar sluji „binelui comun". Este însă posibilă fiinţarea unei asemenea „filozofii sociale" în capitalism ? D. Bell şi-a anulat orice posibilitate de a da un răspuns pozitiv la această întrebare optînd ferm şi apologetic pentru menţinerea în economie a ceea ce constituie baza materială, generatorul ideologiei individualiste — relaţiile de producţie capitaliste. În mod justificat pesimist, în privinţa posibilităţii asimilării pe calea raţiunii, din convingere, a acestui nou sistem de valori, el ajunge la concluzia că numai reîntoarcerea la o „concepţie transcedentală", la „o formă sau alta de religie" ar putea asigura depăşirea actualei „crize spirituale" a societăţii occidentale şi salvarea capitalismului (p. 156—166). Poziţia ideologică i-a blocat astfel teoreticianului social-burghez calea investigaţiei ştiinţifice, lipsindu-l de posibilitatea de a întrezări o altă soluţie decît fideismul şi predeterminîndu-i pesimismul. Şi este aceasta, în logica iminentului colaps al unei societăţi anacronice, o elocventă ilustrare.

VASILE PILAT

UGANDA

Uganda sărbătoreşte la 9 octombrie ziua naţională. La această dată, în 1962, Uganda şi-a proclamat, după aproape şapte decenii de dominaţie colonială, independenţa. Această ţară, situată în partea de est a Africii ecuatoriale, are suprafaţa de 236 036 kmp. şi 11 550 000 locuitori. Uganda se bucură de o climă mai puţin uscată decît a statelor din regiune, datorită numeroaselor lacuri, între care şi lacul Victoria — al doilea ca mărime în lume. În Uganda s-a dezvoltat o economie bazată în primul rînd pe agricultură, care concentrează 90 la sută din populaţia ocupată. Principalele culturi sînt bumbacul (un sfert din suprafaţa cultivată), cafeaua, care reprezintă jumătate din valoarea exporturilor, meiul (locul cinci pe glob), maniocul, batatele, ceaiul etc. Industria este concentrată în mici întreprinderi de prelucrare a cuprului (la Jinja), de ciment (la Tororo şi Hima), de îngrăşăminte chimice (la Tororo), de textile (la Kampala — capitala ţării). Progresul realizat în ultimii ani de industria ugandeză s-a datorat naţionalizărilor. Astfel, au fost întreprinse măsuri pentru recuperarea bogăţiilor naturale ale ţării din mîinile companiilor străine, care au vizat mai ales producţia de cupru. Recent autorităţile ugandeze au hotărît preluarea mai multor companii controlate de acţionari străini, între care „Uganda Grain Milling Co." şi „Uganda Maize Industries".

P. TUDOR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel: 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O. Box 136—137, telex 11226 Bucureşti, str. 13 Decembrie nr. 3.

40 362